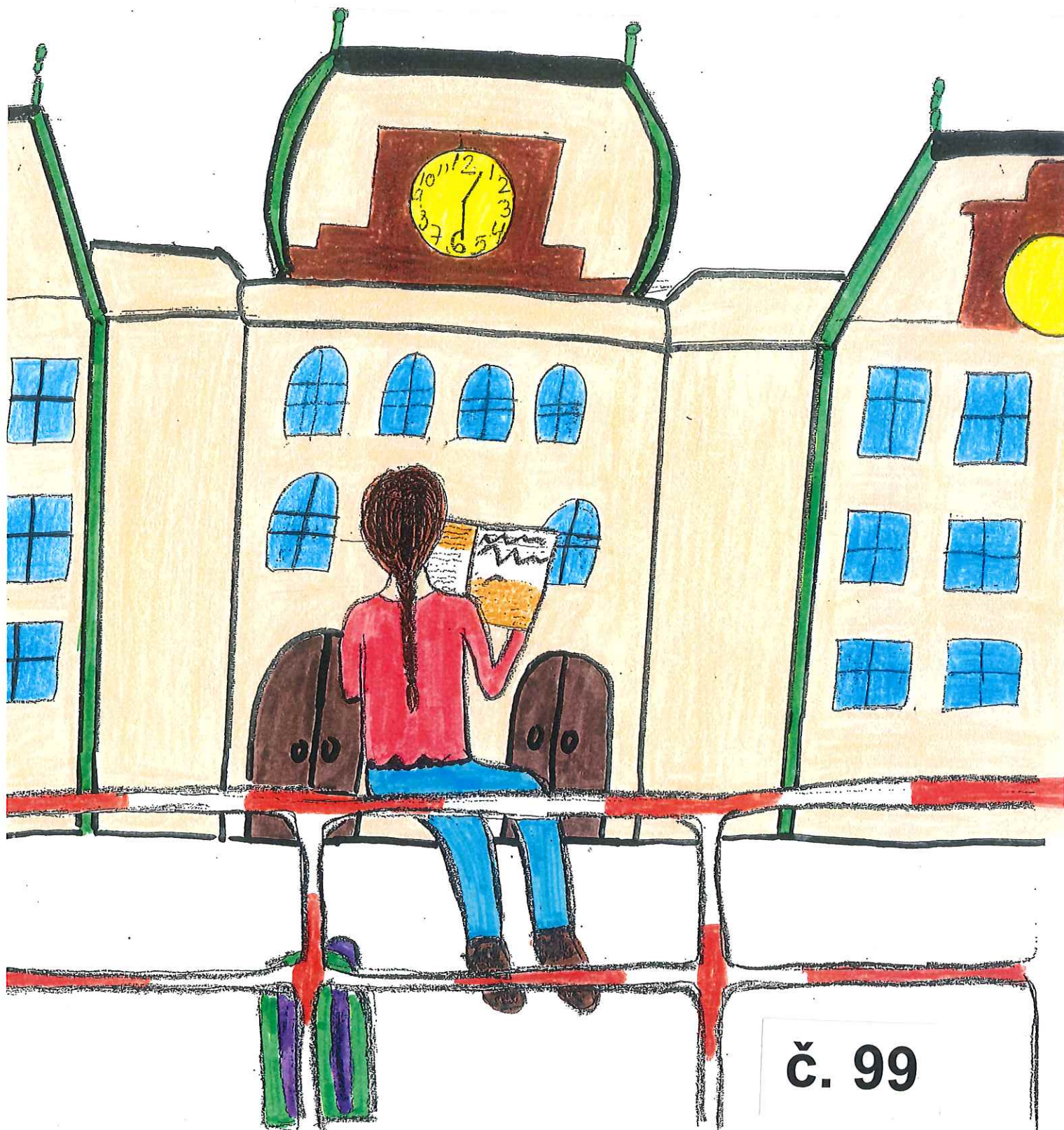

S M E T Á N E K

Mít tak kouzelný prsten

č. 99

Před tisíci lety princezna, která bydlela ve věži, se nudila a po nocích vyráběla prsten ze smaragdu, zlata a jiných drahých věcí. Ta princezna, když byla už stará, hodila prsten do vody, protože si myslela, že je na tom prstýnku něco zvláštního, a neměla komu ho předat. Ale jednou ho po dlouhých letech našel pán. Ten pán byl takový nešika, že když si sednul prolomila se podním židle, nebo když konečně usednul a dostal se k večeři, tak zničil talíř. Nehod a škod přibývalo a tak pán musel odejít od své rodiny. A tak šel a šel a najednou vidí prstýnek, tak si ho nasadí, protože se mu velice líbil. A když tak jde, vidí pána, kterému ujel nákupní košík, ale kupodivu se mu podaří košík zachránit a dát pánovi. Pak se vzpamatoval a začal žít nový život, ale tentokrát ten nejlepší, protože se mu všechno daří. Vyhrál v loterii, byl zvolen prezidentem, stal se z něj miliardář a našel svoji pravou lásku. A už když věděl, že smrt je za dveřmi, hodil prsten do vody. Otázkou zůstává, jestli ho někdo našel.

Vilém Vávra 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měla kouzelný prsten, přála bych si něco pro sebe? Nebo něco pro rodinu? Anebo něco pro celý svět? Každého by asi napadlo přát si něco, co mít nemůže, něco, co si přeje celým svým srdcem. Ať je to ten nejdražší mobil, ať to jsou peníze nebo dům s bazénem, ať je to mít v garáži drahé auto, vždy se jedná o věci pomíjivé. Dělají nás tyhle věci opravdu šťastnými? Určitě bychom si mohli přát i hezčí postavu, dlouhé vlasy, dobré známky ve škole a pěkné vysvědčení. Nebo zdraví pro celou rodinu, svět bez nemocí a bez válek a zločinců, ale stačil by k tomu jeden kouzelný prsten? Asi ne.

Každý si přeje něco jiného, to nejdůležitější ale je, že si musíme pořádně rozmyslet, co si chceme přát. Já bych si přála něco, co by mi vydrželo celý život. Drahý mobil nebo auto se může porouchat. Peníze můžeme rychle utratit. Krásná postava a krásné vlasy nám asi nevydrží celý život. Dobré známky nám nezaručí úspěch v životě. Můžu být zdravá, ale i přesto se mi může něco stát. Zločinci můžou zmizet, ale zaručí prsten, aby se nenarodili další?

Mít tak kouzelný prsten, nepřála bych si něco nového, ale aby nezmizelo něco, co už na světě je. A je toho už málo. Čím dál míň jsou lidé hodní, milí a ohleduplní jeden k druhému. K přírodě. Ke světu, ve kterém žijí.

Daniela Korani 6. A

Mít tak kouzelný prsten

Přemýšleli jste někdy nad tím, co byste udělali, kdybyste mohli všechno na světě? Popravdě já ano. Já bych toho měl na seznamu více, ale to hlavní, co bych si přál, jsou zdravé životy mých blízkých, přátel, mír ve světě, spokojený a úspěšný život, blahobyt, čistá příroda a vyřešení všech ekologických problémů. Určitě by se našly tisíce dalších přání. Protože si myslím, že všechny tyto věci, by udělali i ostatní s kouzelným prstenem, tak by moje činy, co bych opravdu udělal, byly neobvyklé. Chtěl bych být úspěšný ve florbale se svým týmem. Jelikož jsem velký fanoušek Mountfieldu HK, tak bych chtěl, aby se nám podařilo dosáhnout titulu v české extralize, poháru v hokejové Lize mistrů, mít radost z hokeje a vyhrávat. Samozřejmě vím, že jsou na světě mnohem důležitější věci, ale moje přání by byla tato. Všem na Smetance bych přál, aby je učení bavilo a po devátých třídách pokračovali tam, kde chtějí.

Lukáš Kainz 9. B

Kdybych měl kouzelný prsten

Dneska ráno jsem vstal a cítil jsem něco na ruce. Koukl jsem se a měl jsem na prstu zlatý prsten. Měl na něm napsáno diamantem anglicky ICE. Najednou začal svítit! Byl to kouzelný prsten.

Vyčaroval jsem, že děti mohou řídit auta od 12. Vyčaroval jsem taky aby driftování bylo legální. Pak jsem si vyčaroval Subaru Impreza WRX STI Twin Turbo z roku 2006. Byla modrá se zlatými koly.

Nastartoval jsem si auto, šlápl jsem na spojku, přeřadil jsem se na jedničku a šlápl jsem na plyn. Přeřadil jsem se na dvojku, pak trojku, čtyřku, pak pětku. Jel jsem rychle jako blesk. Na palubní desce bylo napsáno dvě stě kilometrů za hodinu. Na konci ulice jsem zatáhl ruční brzdu a zatočil jsem doleva.

Takhle jsem řídil až na letiště Václava Havla. Vyčaroval jsem soukromé letadlo s místem na auto. Když jsem nastoupil do letadla, tak tam na mě čekal pilot a letušky. Přivítali mě a sedl jsem si na pohovku a letěl jsem do Kostariky.

Sary Bittar 7. B

Dinh doc lap

Jednou jsem si uklízela starou skříňku u mojí babičky. Když jsem otevřela spodní šuplík, našla jsem prsten. Šla jsem se zeptat dědy:

„Dědo, našla jsem tenhle prsten, není to tvůj?“

Tento prsten jsem nosil od roku 1955 až do roku 1975, řekl můj děda.

Večer jsem si pořád prstýnek prohlížela, dala jsem si ho na ruku a šla spát.

Ráno jsem otevřela oči. Předě mnou jsem viděla občany oblečené v áo dài, stáli vedle sebe. Došlo mi, že jsem v severním Vietnamu, šla jsem se zeptat jedné paní a ona mi řekla: „Je 30. dubna 1975, čekáme na vojáky ze Saigonu, osvobodili jsme Saigon a nyní se jmenuje Hồ Chí Minh City!“

Jasně jsem viděla, jak jely tanky do Dinh doc lap. Tam pak prezident jižního Vietnamu kapituloval.

Žlutá vlajka se třemi červenými čarami se změnila na červenou vlajku se žlutou hvězdou.

**Dinh độc lập (čti: ziň dok lap) **

**Áo dài (čti: ao zai) **

Ngo Thi Chuc An 7. B

Kouzelný prsten

Jednou večer jsem se díval na film o kouzelném prstenu. Pak jsem šel spát. Usnul jsem hned a velmi tvrdě.

Když jsem se probudil, uviděl jsem ho na poličce. Dlouho jsem na něj koukal a pak jsem ho vzal do ruky. Když v tom začal svítit. Úžasem jsem spadl z postele, ale nic jsem necítil. Skočil jsem z postele ještě jednou na bok, ale zase nic. Divil jsem se, ale pak mi došlo, že ten prsten je asi vážně kouzelný jako ve filmu, na který jsem koukal včera. Nasadil jsem si ho a necítil jsem ani zimu v kuchyni. To se mi moc líbilo.

Šel jsem do školy, abych ukázal, jaké mám štěstí. Vešel jsem do třídy a řekl jsem kámošům: „Podívejte se na ten prsten. Je kouzelný.“ Ale kluci říkají, že nic nevidí. Řekl jsem tedy, že je kouzelný, tak ho asi vidím jenom já. Ale oni říkali, že si vymýšlím a že nic takového neexistuje. A já jsem jim odpověděl: „Tak se dívejte! Skočím z lavice po hlavě a nic neucítím.“ Skočil jsem, měl jsem otevřené oči, ale prsten mě otočil na bok, až potom jsem teprve padal. Nic jsem necítil. Kluci žasli. Ptali se mě, jak funguje, kde jsem ho našel, proč ho nevidí a jestli si ho mohou také vyzkoušet. Myslel jsem si, že si ho mohou vyzkoušet, ale jak jsem ho pustil z ruky, přestal svítit. „Počkejte, počkejte, počkejte, ten prsten přestal svítit,“ zakřičel jsem. „Vážně? To asi ztratil tu sílu, nebo co. Ano, možná že ztratil sílu. Půjč mi ho!“ Vzal jsem prsten a najednou začal svítit. „Prsten zase svítí!“ vykřikl jsem. „To je divné. Nám nesvítí, ale tobě ano. Možná, že funguje jen tomu, kdo ho najde,“ řekl jsem. „To je pravda! Svítí jen tomu, kdo ho najde,“ odpověděli. Tuhle záhadu jsme nevyřešili, každopádně jsem ho mohl používat já a využíval jsem ho. Jakmile skončila škola, skočil jsem z okna a pelášil jsem domů. Doma jsem si ho prohlížel, ale byl to obyčejný prsten, který svítí. Podíval jsem se ještě na poličku, ale byla úplně normální jako před tím. Jenže pak mi zmizel a už jsem ho nenašel.

Byl jsem smutný, že se mi ztratil, ale užil jsem si s ním spoustu zábavy. A pak jsem se probudil.

Lukáš Urbánek 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Jsem v obchodě se šperky a koukám, co tu mají. Prohlížím si náhrdelníky, náramky, náušnice a prsteny. Jeden prsten se mi zalíbí, a tak si ho koupím. Po cestě domů na prsten úplně zapomenu a zůstane to tak pár týdnů.

Po delší době se pak dívám do kapes od bundy a najdu ho tam. V tu chvíli na mě zavolá máma, abych si uklidnila ty pohozené věci v obýváku. „Nemůžu mít ani chvilku klidu, bylo

by super, kdyby po mně máma pořád něco nechtěla...” pomyslím si. Prsten nepatrně zazáří. Koukám na něj, ale pak se zvednu a jdu si uklidit ty věci. Muselo se mi to přece zdát.

Když se vracím z obýváku zpět do svého pokoje, projdu kolem kuchyně a vzpomenu si, že jsem mámě ještě něco chtěla říct. Ale nikde ji nemůžu najít. Projdu celý byt, podívám se i před venkovní dveře, jestli třeba nešla vyhodit koš nebo tak něco. Ale nikde nikdo. Pak mě něco napadne. Podívám se na svůj prsten. „Přála bych si, abych uměla létat.” zamumlám. A najednou se vznáším. Usměju se a začnu počítat, kolik lidí mi kdy ublížilo.

Sofie Kubičková 8. B

Mít tak kouzelný prsten

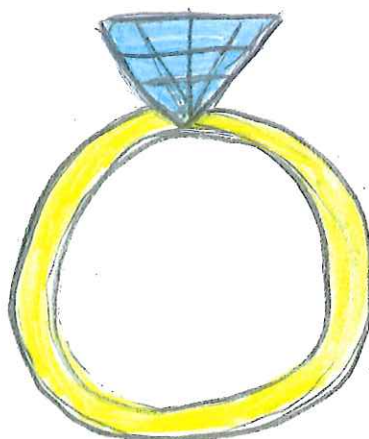
Kdybych měla kouzelný prsten, to bych dělala věci! Vznášela se, zastavovala čas, abych mohla spát déle, pomáhala lidem. Smutné rozveselovala, dětem dělala radost, zvířata krmila a ochočila si lišku. Tohle všechno bych tak ráda dělala. No jo... Ještě tak ten kouzelný prsten mít!

Adéla Příbrská 8. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měla kouzelný prsten, mohla bych splnit všechna přání. Splnila bych přání nejen sobě, ale pomáhala bych také ostatním. Mohla bych vše dávat do pořádku, aby i ostatní byli šťastní a zdraví. Já bych si přála, abych se mohla dlouho potápět a dýchat pod vodou, protože ráda plavu a ráda pozoruji svět pod vodou. Přála bych si, aby přátelé, rodina a někdo další kdo mě požádá o pomoc, žili spravedlivý a šťastný život. Vždy bych se snažila, aby kouzelný prsten pomáhal, ale zároveň, aby se každý také sám přičinil o lepší život, štěstí a zdraví. Prsten by neměl být zneužíván nejen k pohodlnosti, ale i nepřístojnostem a velké moci. Kouzelný prsten by mohl pomoci, ale také by mohl ublížit.

Tereza Tichá 6. A

Záhadný prsten

Jednoho dne jsem se probudila a rodiče mi řekli, že pojedeme na místo, kde se mi bude určitě líbit. Celou dobu jsem si lámala hlavu tím, kam asi pojedeme? Máma řekla: „Tak jsme tady.“ Když jsem se otočila, viděla jsem krásné místo. Byla to veliká louka a uprostřed stála chatička. Hned jsem se běžela podívat dovnitř, najednou jsem se ale zastavila, okolo mě létali krásní motýli. Když jsem doběhla k malé chatičce, vešla jsem dovnitř, vypadala krásně. Podívala jsem se do všech pokojů a nakonec jsem se šla podívat do ložnice. Pak jsem uviděla něco blyštivého na nočním stolku, byl to fialový prsten. Zajímalo mě, co je tak zajímavého na tom prstenu, že se tu právě objevil. Tak jsem si ho vzala na prst a šla za rodinou. Máma mi řekla, jestli oloupu brambory, a řekla jsem si: „Kéž by se mohly oloupat samy.“ A najednou jsem viděla hrnec plný oloupaných brambor. Nikdo si nedokázal vysvětlit, jak se to stalo, ale mně to hned došlo. Určitě to udělal prsten! Ale pak mě napadlo, co když to nebyl on? Řekla jsem si, že si zkusím ještě něco přát. Dlouho jsem přemýšlela a pak jsem si řekla: „Kéž bych dokázala změnit počasí.“ Všechno mi přišlo stejné, a tak jsem si řekla, že bych chtěla, aby napadl sníh. Najednou začaly padat první vločky. Hned jsem si vzpomněla na svoji kamarádku, protože jsme v zimě chodily vždycky sáňkovat. Zavolala jsem na mámu a tátu: „Pojďte sem, začalo sněžit!“ Když vyšli ze dveří, táta řekl: „Ono sněží? Vždyť je teprve srpen.“ Všichni jsme se začali smát. Pak jsem hodila po tátovi první sněhovou kouli a začali jsme se koulovat. Byla to velká zábava. Po chvíli přestalo sněžit, protože přece jen byl ještě srpen. Napadlo mě, že až pojedeme zase domů, tak nechám prsten tam, kde byl. Ať ho může i někdo jiný najít a užít si spousty zábavy tak jako já.

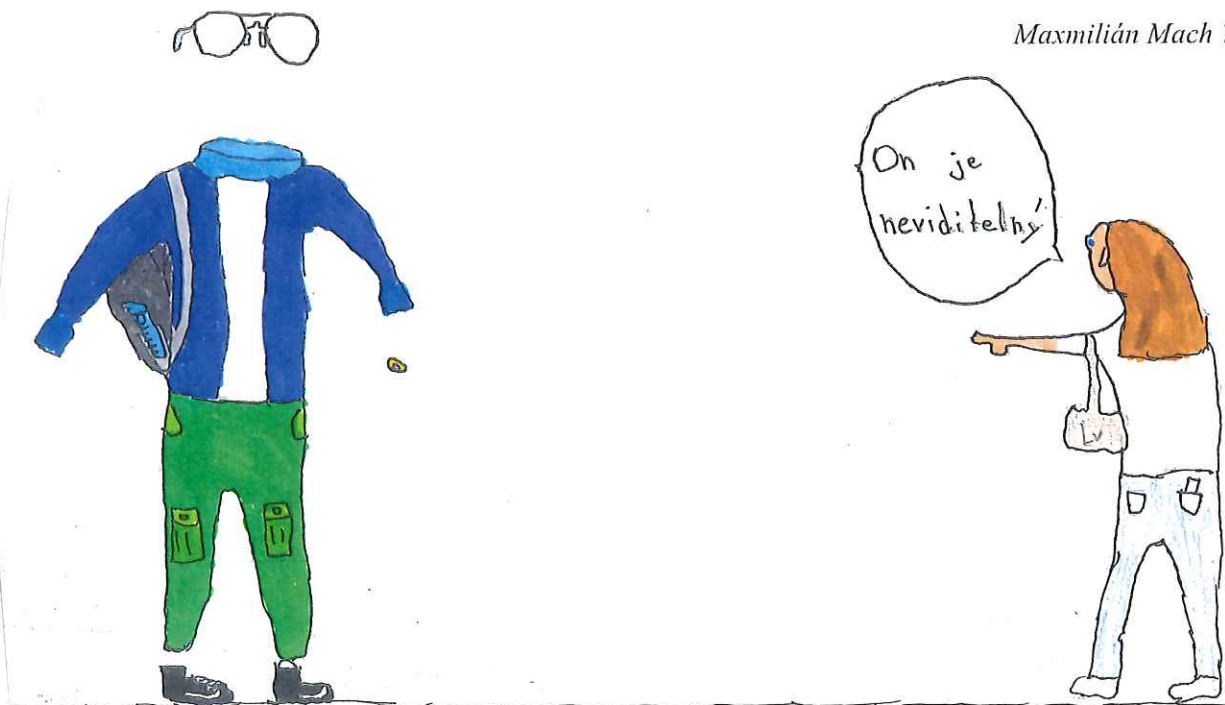
Linda Janoušková 6. B

Šel jsem domů ze školy, když jsem na zemi spatřil něco třpytivého. Byl to prsten. Pomalu jsem se přiblížil a vzal ho do ruky, je pěkný říkám si. Opatrně jsem si ho zkusil. A najednou jsem se cítil nějak divně. Po chvíli začali lidi vyděšeně křičet a ukazovat na mě. Pozorně jsem poslouchal a slyšel jsem: On je neviditelný! Byl jsem zmatený. Potom jsem si rychle prsten sundal a najednou přestali křičet. A potom mi to došlo. Ten prsten mě dělá neviditelným! Nedokázal jsem uvěřit svým očím. Chvíli jsem přemýšlel, co s prstenem udělám, ale nakonec jsem se rozhodl, že je potřeba ho zničit. Věděl jsem, že ho jen tak nerozbiju, takže jsem hledal, čím ho zničit. Našel jsem kámen, ale nefungoval. Po dlouhé době jsem to vzdal a hodil ho do řeky.

Snad ho nikdy nikdo nenajde.

Maxmilián Mach 7. B

Kdybych měla tak kouzelný prstýnek, přála bych si čtyři věci: 1: Mít svou mámu navždy u sebe. Nechci aby, mě někdy opustila, na to ji mám moc ráda. 2: Navždy objevovat nové knížky. Kničky jsou hrozně zajímavé, a když si najdete nějakou, která vás hodně zajímá, nemůžete ji přestat číst, je to super! 3: Stát se tou největší a nejlepší cirkusačkou na světě. Miluju nový cirkus víc než cokoli jiného na světě, je to pro mě všechno, stejně jako pro mého bratra basketbal (ne víc jak rodina samozřejmě). 4: Mít navždy své všechny kamarády. Jsou pro mě hrozně důležití, něco jako rodina. Toto jsou věci, které bych, si přála já, kdybych měla takový kouzelný prstýnek!

Anežka Vávrová 6. B

O dvou prstenech

Indiana Jones se vydal hledat dva kouzelné prsteny, červený a modrý, červený umí kontrolovat čas a modrý umí čarovat. Když se Indiana Jones vydal hledat ty kouzelné prsteny, tak věděl, že to nebude tak snadné. Cestoval a hledal, kde by ty prsteny mohly být, ale neměl tušení, kde by mohly být. Po pěti hodinách cestování, našel hromadu kamenů, které zakrývaly nějakou jeskyni, ihned začal kopat. Kopal a kopal, až uviděl první maličkou díru, a v té dínce zářilo červené světlo. Možná to je ten červený prsten, řekl si Indiana Jones. Kopal až do večera, všiml si, jak hodně práce udělal, byl hodně unavený, tak šel spát. Další den se probudil a začal ihned kopat, po dvou hodinách dokopal a mohl se protáhnout přes tu díru. Když se protáhl dírou, byl okouzlen, ale slyšel nějaký hlasitý zvuk. Co by to asi tak mohlo být, pomyslel si, když uslyšel velmi hlasitý pád, lekl se a podíval se za sebe, viděl obří balvan, který se kutálí za ním. Indiana Jones začal běžet jak o život. Když spatřil jámu, hned ji přeskočil a balvan se zasekl. Indiana Jones se hluboce nadechl a pak spatřil červený prsten. Rozeběhl se k němu a řekl si, že to je ten červený prsten. Když si ho nasadil, cítil něco divného, jako kdyby nějaká energie byla v jeho těle. Ale něco mu nedošlo, jak se dostane zpátky? Indiana Jones začal ihned přemýšlet, jak se odtud dostane, a pak měl nápad, viděl dvě dlouhá prkna, obě je vzal a položil je přes jámu a pak stačilo přejít ta prkna. Když se dostal ven, už byla tma, tak si šel lehnout. Další den se vzbudil a měl velký hlad, neměl nic k jídlu, tak si musel něco ulovit, zkusil sníst živého brouka, ale ten se ani nedal jíst, tak se vrátil domů. Když se vrátil domů, vzal si chléb se sýrem a šunkou. Další den se vydal na další cestu. Cestoval půl hodiny a našel opuštěnou ruinu. Když do ní vstoupil, viděl hodně skříní, šel je všechny prohledat, kdyby tam náhodou třeba byl modrý prsten. Hledal patnáct minut a v žádné skříní nebyl modrý prsten. Byl velmi zklamaný, ale nevzdával se. Za skříní našel prazvláštní schody, neváhal a vstoupil. Viděl hodně pastí a pak spatřil modrý prsten. Viděl rozpadlou sochu kapybary, šel k ní a srovnal ji. Když tu sochu dorovnal, slyšel cvaknutí, všiml si, že první stěna zmizela, když vstoupil dál. Uviděl stůl s hromadou zlata a v tom zlatu měl najít klíč, aby mohl otevřít dveře, které vedly k prstenu. Když našel klíč, běžel ke dveřím a otevřel je. Byl nadšený, viděl modrý prsten, uháněl k němu a dal si ho do kapsy. Hned si ho nasadil a ucítil v těle divnou energii, ale moc mu to nevadilo.

A pak zazvonil zvonec a byl konec.

Petr Hanovský 6. A

Mít tak kouzelný prsten...

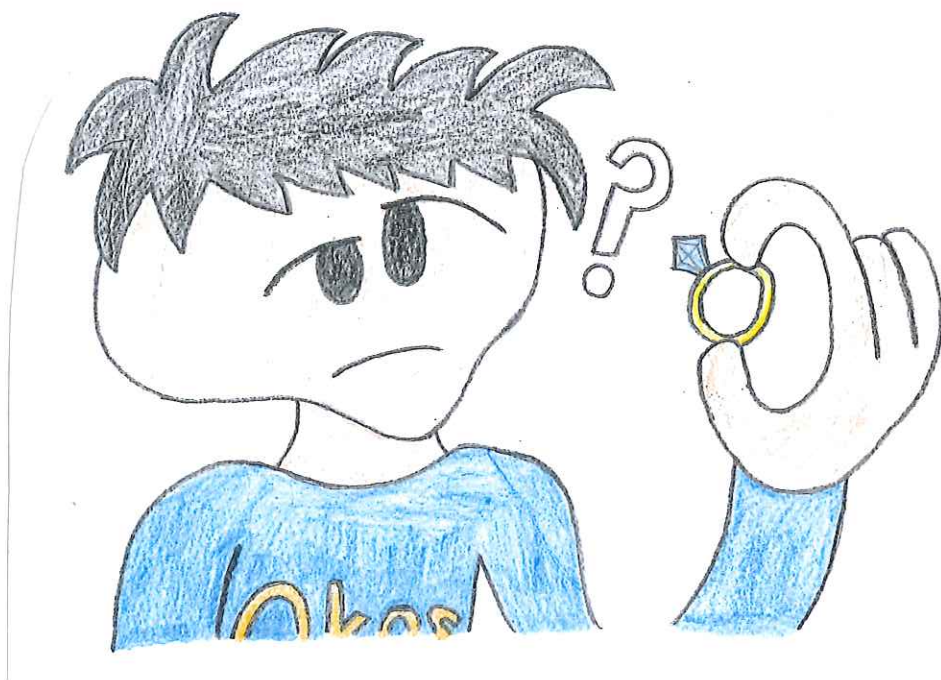
Když nám paní učitelka Černá sdělila téma do Smetánku, dlouho jsem přemýšlel, co bych si tak přál, kdybych ten kouzelný prsten měl a pouhým jeho otočením by se mi splnilo každé přání.

Každý samozřejmě hned začne myslet sám na sebe a vykouzlí si krásný dům, luxusní auto, hromadu peněz... Ale já jsem spokojený. Máme krásný dům s velkou zahradou a bazénem, máme nové auto, mám na blízku svou babičku a dědečka, mám úžasné rodiče a skvělého bráchu, mám svoje milované kočičky a dva pejsky. Žijeme si vsutku krásný život. Možná

bych si jen přičaroval do naší vesnice školu Na Smetance, abych nemusel tak daleko dojíždět a měl tím pádem více času na své koníčky. Ani peníze bych neměl potřebu si čarovat, možná jen nějaké pro bráchu, který si na nich zakládá, a neustále nějaké po rodičích vyžaduje.

Já bych spíše více věcí tím kouzelným prstenem z tohoto světa odčaroval. Pryč s hladomorem. Nesnesu dívat se na vyhublé a nemocné děti, jejich odevzdaný pohled plný utrpení. Pryč se všemi nemocemi, které udělají nešťastné nejen nemocné, ale i všechny jejich blízké. Pryč s nesmyslnými válkami, které k ničemu nevedou. Umírají v nich nevinní lidé jenom pro zájmy druhých. Pryč s přírodními katastrofami, zemětřesením, povodněmi, tornády, suchem, požáry a jejich následky. Ale tohle všechno je přece reakce na naše chování! Příroda se tedy dokáže postarat sama o sebe, alespoň nás tímto způsobem na to důrazně upozorňuje. A jestli se ji nebudeme snažit zlepšit, nebude ani příroda, ani my. Stejně jako nikdy nebude ani žádný kouzelný prsten...

Ondřej Kosina 7. B

Záhadná zmizení

Jednoho dne se třináctiletá Naomi s rodinou přestěhovala do malého městečka ve Vietnamu. Naomi občas jezdila do městečka za přáteli. Přátelé se jmenovali: Lan, Minh, Thi a Hao. Naomi začala ve městě chodit do školy. Do města jezdil třikrát ročně třicetiletý fotograf z Japonska jménem Kosuke. Naomi potkala cestou ze školy Kosukeho. Zapovídali se. Naomi se zeptala Kosukeho jestli se v minulosti v městečku něco stalo, Kosuke se zarazil. Po chvíli ticha odpověděl: „Ano, bohužel ano.“ Naomi byla zvědavá a ptala se dál. „Co se tu stalo?“ Kosuke chvíli váhal. Řekl: „Dobře, řeknu ti to.“ Nadechl se a řekl: „Každý rok na Vánoce tu zmizí až tři lidi beze stopy. Říká se, že za to můžou dva prokleté prsteny.“ Naomi se lekla:

„Opravdu?“ Kosuke hned změnil téma. Za pět minut se rozloučil a odešel. Naomi šla domů. Přemýšlela nad tím celou noc. Naomi se ráno vzbudila a šla do školy. Škola je od Naominova domova deset minut. Před domem na ni čekala Hao. Šly spolu do školy. Naomi se zeptala Hao: „Stalo se tu něco v minulosti?“ Hao se zastavila. Otočila se na Naomi. Hao řekla: „Nic se tu v minulosti nestalo.“ Otočila se a šla dál. Naomi se zarazila, přišla jí nějaká podezřelá. Naomi se zeptala i ve škole kamarádů. Všichni jí řekli, že se nic nestalo. Ale byli nějaký divní. Naomi to začala zkoumat. Začala se ptát místních. Ti jí říkali to samé jako Kosuke. Naomi byla zmatená. Naomi šla ze školy jako každý jiný den. Potkala Kosukeho. Zeptala se ho, jestli o tom neví ještě něco víc. Kosuke řekl: „Vím jen to co jsem ti řekl.“ Naomi poděkovala a šla domů. Uběhl měsíc a je ten osudný den, Vánoce. Na náměstí byl vánoční strom, ale o mizení lidí a prstenech nic nezjistila. Nastala noc. Naomi šla spát. Naomi usnula. Probudila se doma, to znamená, že není obětí prstenů. Šla do školy, ale Hao na ni nečekala. Přišlo jí to divné. Řekla si, že se nebude bát. Přišla do školy a Hao a Minh nikde. Zeptala se Lin a Thi, kde jsou. Thi zklamaně řekl: „Zmizeli.“ Naomi polkla a řekla: „Vážně? To určitě není pravda,“ Lan řekl: „Bohužel.“ Naomi se rozbřečela a utekla na záchodky. Byla z toho tak na dně, že nechodila týden do školy. Řekla si, že musí zjistit kdo to udělal. Jednoho dne někdo zazvonil na dveře Naomina domu. Byl to Kosuke. Zeptala se ho, co tu dělá. Řekl: „Přišel jsem na návštěvu.“ Naomi ho vzala dovnitř. Sedli si ke stolu. Naomi si všimla, že má na prstech dva prsteny. Zeptala se: „Můžu se na ně kouknout?“ Kosuke řekl: „Myslíš ty prsteny?“ „Asi můžeš,“ dodal nejistě. Naomi si je vzala a koukla se. Byly na nich lebky. Zeptala se: „Kde si je vzal?“ Řekl, že mu je dal nějaký starý pán. Naomi řekla: „Zeptám se na rovinu. Kam jsi je dal?“ Kosuke se lekl. Zeptal se: „Jak to víš?“ Řekla: „Poslední tři měsíce to zkoumám,“ „Dělej, řekni, kam jsi je dal?“ (šla pro kuchyňský nůž). „Dobře, dobře, ukážu ti to.“ Šli k velmi hluboké studni. Kosuke řekl: „Jsou tam dole.“ Pokusil se ji shodit do studny. Nepovedlo se. Naomi zachránila Hao a Minh. Zbytek bohužel nepřežil. Všichni žili krásně až do smrti. Kosukeho zavřeli do vězení na doživotí. A prsteny se rozdrtily na padrt' a zapálily.

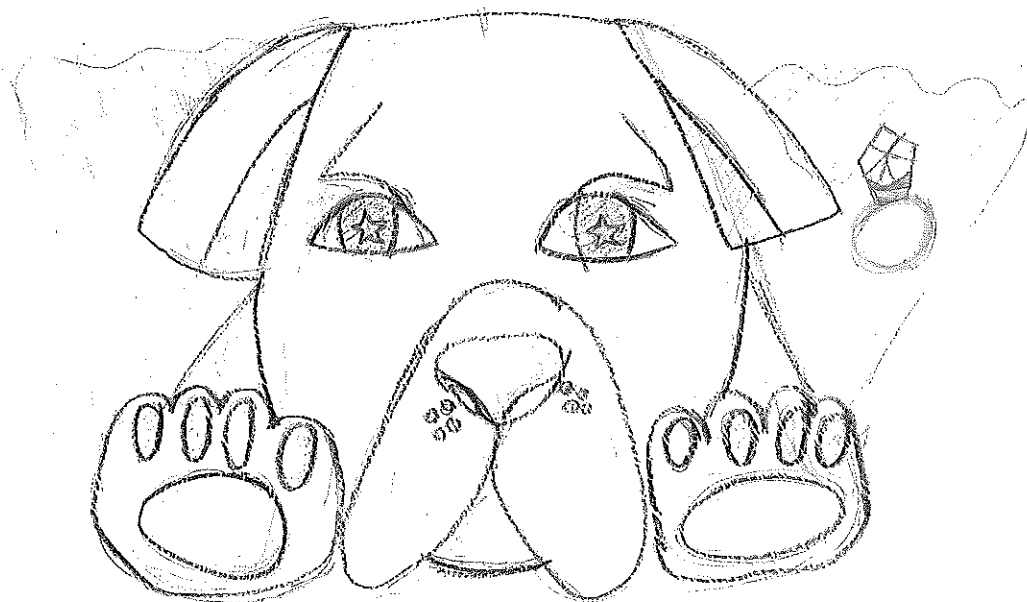
Alexandra Hanovská 6. A

Jak se mi vykouzlil pražský krysařík

Jednoho dne jsem šla po škole domů a viděla jsem spoustu pejsků. Vždycky jsem chtěla pejska, ale rodiče mi ho nechtěli dovolit. Vidím autobus, tak se rozeběhnu, abych ho stihla. Ale najednou uvidím něco stříbrného na zemi, tak se zastavím, podívám se, co by to tak mohlo být. Byl to velký prsten. Rychle ho popadnu a dobíhám autobus. Pořád myslím na pejsky a točím s prstenem. Přijdu domů a tam na mě čeká pražský krysařík. Byla jsem radostí bez sebe, začala jsem si s ním hrát, šla jsem s ním ven na procházku a koupila mu nějaké pamlsky. Najednou mi zazvoní mobil, volá mi máma. A já zjišťuji, že to byly jen představy. Škoda.

Klára Holeinová 7. A

Mít tak kouzelný prsten

Je dobré mít kouzelný prsten? Někdy ano, někdy ne.

O kouzelném prstenu jsem se dovídal z televize a pohádkových knížek. Třeba v seriálu Arabela stačilo otočit prstenem a děly se zázraky.

O kouzelném prstenu snili lidé už v dávných dobách. Byl výmyslem lidí, kteří v něm hledali pomoc a zajištění lepšího života. Pomáhal jim překonat těžkosti a plnit přání.

I v současné době by mohl kouzelný prsten pomáhat lidem plnit přání. Jaká přání? Přání, která by pomáhala ochránit náš svět, lidi, přírodu a zvířata. Přál bych lidem svět bez válek a přírodních katastrof, aby byli všichni zdraví a neubližovali si.

Kouzelný prsten patří hlavně do říše pohádek. Tak třeba pohádka o jedné škole a třídě, ve které byli hodní, šťastní, chytří a spokojení žáci. Vzájemně si pomáhali, byli úspěšní v různých soutěžích a rádi sportovali. Jednoho dne kluci hráli fotbal na školním hřišti a míč se ztratil v křoví. Při hledání míče objevil Tomáš v křoví něco lesklého. Byl to prsten s červeným kamínkem. Tomáš věřil, že mu přinese štěstí. Přál si, aby v další fotbalové hře dal gól. Jeho přání se mu splnilo a začal věřit, že prsten je kouzelný.

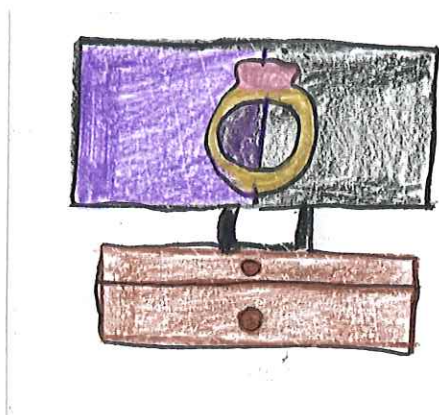
Se svým nálezem a přáním se svěřil klukům. A najednou všichni chtěli půjčit prsten, aby jim splnil přání. Kluci se začali hádat, překřikovat a někteří se i poprali.

Tomáš všeho litoval, prsten schoval a přál si, aby všichni spolu vycházeli jako dřív.

A tak se také stalo. Na škole byla zase třída bezvadných žáků. Zjistili, že kouzelný prsten jim nepomohl, ale ublížil. A Tomáš prohlásil známé lidové přísloví: „Bez práce nejsou koláče.“

Všichni souhlasili s tím, že kouzelný prsten patří do říše pohádek.

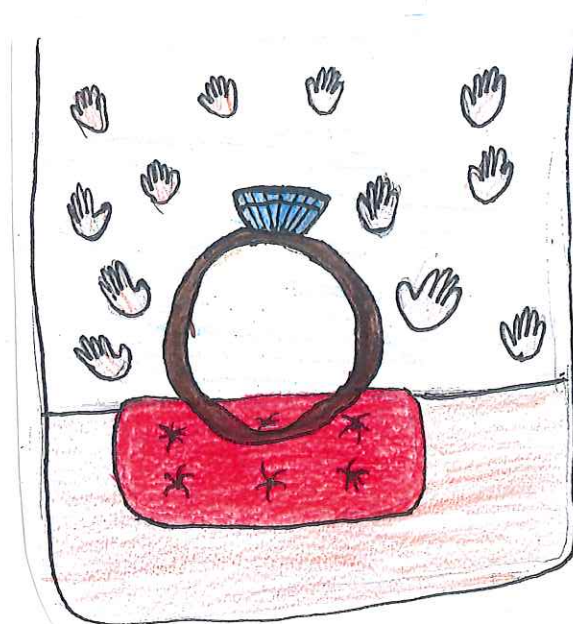
Matěj Buriánek 6. B

Mít kouzelný prsten, není všechno na světě

V mém minulém životě jsem byla velmi chudá. Žili jsme na ulici. Když mi bylo 10, moje maminka mi dala rodinné dědictví. Byl to prsten. Dva měsíce potom maminka umřela. Dalších 12 let svého života jsem žila jako sirotek a taky jsem se musela uživit sama. Naštěstí jsem měla kamaráda Nika. Na moje 22. narozeniny, večer před spaním, jsem si vzpomněla na maminku a na prsten, co mi dala. Začala jsem ho hledat. Hned potom co jsem ho našla, pohladila jsem ho a on se mi rozzářil v dlani a někdo záhadný mi pošeptal, co se stane zítra. Řekla jsem si, že se mi to asi jenom zdá, a šla jsem spát. Na druhý den se stalo přesně to, co

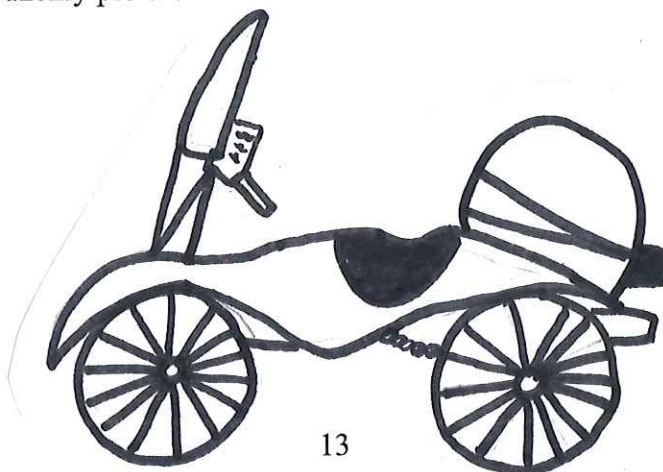
jsem včera slyšela. Nikomu jsem to neřekla, jenom svému kamarádovi. Večer jsem to chtěla zkusit znovu a prsten jsem pohládila. Znovu mi někdo pošeptal do ucha, co se zítra stane a stalo se to. Každý večer před spaním, jsem pohládila prsten a věděla jsem, co se stane zítra. Ale najednou o tom věděla půlka města. Napadlo mě, že to mohl říct jenom jeden člověk, můj údajný kamarád Niko. Tehdy jsem byla velmi naštvaná. Ale nejhorší věc byla, že ten prsten chtěli získat bohatí a mocní šlechtici, tak jsem ten prsten schovala na bezpečné místo. A teď už jenom doufám, že ho nikdo nenajde, protože by toho hodně lidí zneužilo. Mít kouzelný prsten není všechno na světě.

Amelia Tröster 7. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, otočil bych si ho na prstu a přál bych si, aby mi vykouznil motorku. Motorku jsem si přál mít celý svůj život. Motorka by to měla být enduro, které zvládne lehčí terén i silnici, měla by být výkonná tak akorát, aby mě neshodila, byla hbitá, lehká a dobře ovladatelná. Pokaždé bych ji umyl, vysušil a vyleštil. Pak bych mohl společně s tátou nebo kamarádem Martinem podnikat výlety po Horním Poberouní, a kdybych to s ní už uměl, pustil bych se na lehčí část motokrosově trati v Kříších, nedaleko od naší chalupy. Teď jen dostat ten kouzelný prsten.

Karel Bureš 8. A

Mít tak kouzelný prsten

Každý z nás by si určitě přál mít kouzelný prsten, jen tak s ním na prstě otočit a splnilo by se mu, co by si přál. Já občas sním a představuju si, že bych takový prsten měla. Vymýšlím si příběhy, na jaké přání bych ho použila. Ale co vím jistě, že by těch přání bylo hodně. Nejvíc si ale přeji psa. Samozřejmě štěstí a zdraví pro celou rodinu. Když se vrátím ke kouzelnému prstenu a psovi, přesně vím kterého. Přála bych si border kolii, chodila bych s ní na cvičák a agility, venčila ji, cvičila ji a tak dále. Kouzelným prstenem bych jí dopřála kvalitní jídlo, dovolené, kam můžou psi, dobrého trenéra na cvičáku a spoustu jiných věcí, které se dají se psy podniknout. A samozřejmě bych změnila mámin názor která border kolii moc nechce. No jo, budu snít dál, že takový prsten najdu a splní se mi i ta nejtajnější přání.

Adéla Švehlová 6. A

Kouzelný prsten

Je normální pondělí a jdu ze školy domů, když v tom se zastavil čas. Předě mnou se objevil Džin a povídá: „Ahoj Honzo, jsi můj vyvolený!“

Honza: „Já? Proč já? Co to vlastně znamená?“

Džin řekl: „Znamená to, že dostaneš kouzelný prsten se třemi přáními. Až Ti je splním, tak mě vystřídáš na mém místě.“

V tu chvíli Džin zmizel a čas se zase spustil. Běžel jsem domů a byl vyděšený! Co to mám na prstu a jak se to tam objevilo?

Máma přišla domů a já jí vše začal vyprávět. Bohužel mi to nevěřila, tak jsem jí ukázal prsten, ale ona ho neviděla. Mně to došlo, je to nadpřirozené a jen já ho můžu vidět. Zkusil jsem ho sundat, ale nešlo to!

Zeptal jsem se svého mladšího brášky Pěti, co by si přál, kdyby mohl mít jedno přání a on řekl, že by si přál celý pokojík z Lega.

Byl konec dne a já se chystal ke spánku, když v tom se něco stalo! Celý Pětův pokojík se proměnil a všechno bylo z Lego kostiček, jak si bráška přál.

Už mi to bylo jasné. Stačilo si něco moc přát, přání vyslovit a ono se to splnilo. Najednou se přede mnou zjevil Džin a říká: „Honzo už máš jen dvě přání. Nezapomeň, že po splnění třetího přání po mě převezmeš mé břemeno.“ A opět zmizel.

Běžel jsem za mámou a dovedl ji do Pětova pokoje. Když uviděla, co se stalo s pokojem, tak mi konečně uvěřila. Řekla „Nikommu nic neříkej!“

Šel jsem tedy spát, ale dlouho jsem se v posteli převaloval, než jsem usnul.

Ráno jsem se vzbudil, ale vůbec se mi nechtělo do školy. Tak mě napadlo si přát, aby se dnes nešlo do školy. Když jsem byl před školou, tak nás pan školník do ní nepustil, že se něco stalo s potrubím a že je škola vytopená.

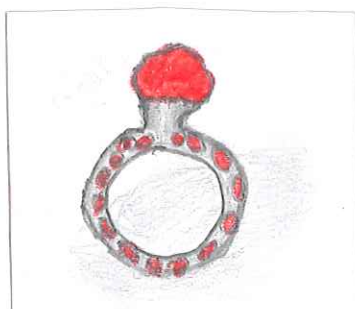
Šel jsem spokojeně domů a zase se zjeví Džin a říká: „Máš už jen poslední přání. Dobře si ho rozmysli! Všichni zapomenou na to, že jsi někdy existoval!! Hahahaha.“ A zmizel.

A teď mě to trklo. „Přeji si, abych nikdy nebyl Džinem!“

Najednou je tu zase Džin. Je velice našťavaný a říká: „Kvůli tobě budu Džin navěky věků, a to je jen a jen tvoje vina!!!“ Pak nadobro zmizel.

Šel jsem domů a byl jsem šťastný, že jsem Džina přechytračil.

I máma byla moc ráda, že vše dobře dopadlo, a pochválila mě, jak jsem to zvládl vyřešit sám.

Jan Štork 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měla tu možnost, tak si pomoci kouzelného prstenu vyčaruji štěňátko od Zoe.

Zoe je moje fenka dlouhosrstého vipeta, která je neuvěřitelně aktivní a učenlivá, připravená kdykoliv se hrát či trénovat.

Bohužel, tak jako my všichni, i Zoe stárne a já si to uvědomila až tento rok. Postupně přijde chvíle, když už ji nepustí na dostihovou dráhu, na tréninku bude potřebovat větší přestávky a běhat bude moct jen pár kilometrů. A tehdy jsem si uvědomila, že je čas na štěňátko. Jenže kde sehnat tak šikovné štěňátko jako je Zoe?

Zoe je prostě výjimečná a věřím, že štěňátko od ní je ta nejlepší volba, ale není to tak jednoduché.

Fenka musí nejdřív absolvovat bonitaci, což je oficiální potvrzení, že může být „psí mámou“, musí si najít správného ženicha, kterých tady moc není. Musí se všechno správně potvrdit a hlavně se to musí povést. To všechno skloubit ve správný čas není vůbec jednoduché, a to ani nemluvíme o samotném porodu i o následné péči o psí miminka.

A kolik se jich narodí? Nechat si můžeme jen jedno a pro ty ostatní musíme najít správné páníčky. A po dvou měsících se s nimi rozloučit! To je tak těžké!

Proto, kdybych mohla, otočím kouzelným prstenem a vyčaruji si jedno štěňátko, které bude od moji Zoeinky.

Victoria Burešová 9. A

Mít tak kouzelný prsten...

Co já bych dělala, kdybych měla kouzelný prsten? Každý si vždycky myslí, že je to jasný. Každý má přece nějaký přání a každý si občas přeje ten kouzelný prsten mít. Ale upřímně, když se nad tím musíte opravdu zamyslet, většina lidí neví, co si vybrat. Teda aspoň lidí, se kterými jsem o tom mluvila. Máme tady tolik možností, tolik přání... A dokonce tolik kategorií. Chceme zachránit svět? Stát se superhrdinou? Všechno umět? Mít více peněz? Najít si lásku? Dobré známky? Těch možností, jak už jsem řekla, je fakt mnoho. Já osobně bych asi změnila něco ve světě. Samozřejmě rozhodování mezi tímhle a nekonečně mnoho jídla bylo těžké, ale když se nad tím zamyslím, tak asi jo. Ukončení světového hladomoru? Najít lék na rakovinu? Pomocť zvířatům v útulcích? Ach jo, rozhodování je zase moc těžký... Tak dobře, něco jiného. Chci si vyčarovat něco, co jsem vždycky chtěla. To by mělo být lehký. Takže chci nový mobil? Lístky na koncert? Značkový oblečení? Nebo snad nového psa? Ale ne, mám kouzelný prsten a já si jdu přát něco takhle obyčejného? A taky zase nevím, co z toho si mám vybrat. Možná si nemusím přát něco pro sebe... Možná si můžu

vyplýtvat svoje přání na někoho, koho mám ráda... Nový hračky pro bráchu? Robota uklízeče pro mámu? Více peněz pro tátu? Kytaru pro kámošku? Ale tohle nejde. Nemůžu si vybrat jenom jednoho z nich. Ach jo... Fakt si začínám myslet, že kdybych ten prsten jednoho dne získala, nejspíš by mě přivedl k šílenství. Jsem si skoro jistá že bych ten prsten nakonec vyhodila... To rozhodování a ten tlak, to by na mě bylo moc. Takže nikdy mi nedávejte kouzelný prsten, pokud nechcete, aby skončil v koši.

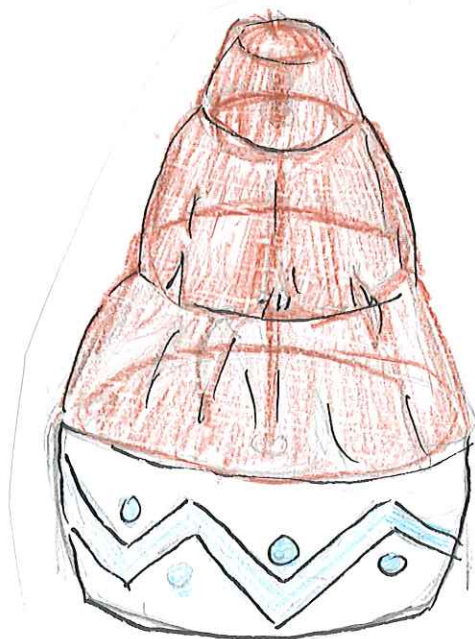
Kludia Kiššová 9. B

Mít tak kouzelný prsten

Dokázali byste si představit, že máte kouzelný prsten? Já jsem to zkusila. Hned mě napadlo, že bych mohla mít čokoládový vodopád, domky z bonbonů, nebyla by škola, jednoduše bych měla každou blbost, která by mě napadla. Potom jsem se nad tím zkusila zamyslet trochu víc. Asi by vás zajímalo, co mě napadlo. Chápu, že to někomu může připadat skvělé, ale dopadlo by to asi takhle, byli bychom nevzdělaní a za chvíli asi i tlustí. Takže by to bylo celkem k ničemu. Proto mě napadlo, že bychom nemuseli rušit školu, nemuseli bychom si vykouzlit každou blbost, která by nás napadla atd.

Asi většinu lidí škola nebaví, ale kdybychom měli kouzelný prsten, tak kdyby se nám nějaký test nepovedl, mohli bychom vrátit čas, naučit se na něj a dostat lepší známku. Mohli bychom pomáhat lidem, kteří žijí v zemích, kde podmínky pro život nejsou ideální. Pomocí kouzelného prstenu bychom jim tam např. mohli pomoci postavit domy, poslat jim tam lékaře, nějaké učitele, léky a vodu. A správný kouzelný prsten by měl umět vykouzlit nějaké dobré jídlo, takže bychom si mohli každý týden přát nějaká tři jídla, např. v pondělí bych měla chuť na dort, tak mi ho vykouzlí, ve čtvrtek bych měla chuť na pizzu, vykouzlil by mi ji a zbylo by mi ještě jedno přání na jeden den. Tohle všechno by dokázal kouzelný prsten.

Magdaléna Runtschová 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Kouzelný prsten by chtěl mít každý, včetně mě. Kouzlení vidíme jen ve filmech, ale málokdy s prstenem. Když dokoukám nějaký film o kouzlení, (např. Harry Potter), říkám si jaké by to bylo umět kouzlit. Potom mě ale napadlo, že s prstenem by to bylo ještě víc cool. Moje představa je taková, že kdybych si chtěl něco vykouzlit, tak z diamantu na prstenu by se objevil paprsek a z paprsku by se stalo to kouzlo.

Já bych si teda vykouznil hodně zdraví pro všechny, levný benzín a aby uprostřed filmu v nejlepší části nepouštěli reklamy. Samozřejmě bych kouzлил víc, ale to byste tohle dočetli až pozítří.

Kouzlení by byla zábava, proto pořád přemýšlím, jaké by to bylo mít tak kouzelný prsten.

Vojtěch Rosák 6. B

Kdybych našel kouzelný prsten

Už jsem slyšel tolik pohádek a povídek o kouzelných prstenech, ale vždy mě nejvíce zajímalo, co s nimi postavy udělají, změní nebo dokonce i zničí. Já sám jsem nad tím už několikrát přemýšlel, ale je to opravdu těžké rozhodnutí. Já, kdybych měl kouzelný prsten, tak bych se asi snažil více přesvědčit lidi, aby se chovali lépe k přírodě. Aby nevyhazovali odpadky na zem, aby třídili odpad nebo aby nekáceli tolik lesů. Aby nehubili tolik zvířat. Já si myslím, že když se nebudeme hezky chovat k přírodě, tak se ona nebude hezky chovat k nám. A ještě bych měl jedno přání, přál bych si, aby lidé neřešili svoje hádky válkou, ale aby se snažili dohodnout diplomaticky a v klidu, protože válka je hrozná věc. Já jsem ve válku nezažil, ale z vyprávění od dědečka vím, že to byly hrozné časy. Ale kdybych našel kouzelný prsten, tak bych se i trochu zalekl, protože kdyby se prsten dostal do špatných rukou, tak by mohl způsobit velké škody.

Bernard Stanislav Kovář 6. B

Splněné přání

Když jsem jela na tábor a nastupovali jsme do autobusu, sedla jsem si k okénku, abych mohla zamávat rodičům, kteří stáli na chodníku vpravo vedle autobusu, a mávala jsem na ně. Přijeli jsme někdy odpoledne a šli si vybalit věci. Pár dní už uběhlo a našla jsem si dokonce i kamarádku, no, byla sice taková zvláštní ale bylo mi s ní dobře. Když jsem se vzbudila, viděla jsem nějaký prsten na jejím stolku, zvedla jsem se z postele a zeptala se jí, kde ho vzala, řekla mi, že prý ho našla na trávě včera venku. Potom si ho vzala a navlékla na prst, povzdychla a povídala mi o tom, jak by bylo super, kdybychom dneska neměli rozcvíčku a měli ke snídani lívance.

Najednou jsme uslyšeli tři rány jako kdyby někdo klepal, pak se najednou otevřely dveře a stála tam naše vedoucí a říkala, že nás dneska ráno nečeká rozcvíčka, ale že bychom si měli pospíšet, aby na nás ještě zbyla snídaně. Cestou do jídelny jsme potkali naši kamarádku Ester, která měla pusku celou od marmelády. V tu chvíli nám oběma došlo, že naše přání se vyplnilo a že ten prsten je kouzelný, a my si můžeme splnit cokoli. Tak jsme si užili celý tábor.

Kateřina Jägerová 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, tak vstávám v 7:30 místo 6:45. Vždy bych vstal a mávnul rukou a všechno, co dělám každý den přibližně 35 minut, tak bych měl hned. Pak bych vytvořil portál do školy nebo tam odletěl. Kdyby ve školní jídelně nebylo k obědu dobré jídlo, tak bych si nějaké udělal. Vytvořil bych zase portál a prošel bych domů. Zahrál si GTA V, zašel bych na večeři, dal bych si zase něco velmi dobrého. Zahrál si zase něco a šel asi spát.

Adam Beneš 7. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, přál bych si rovnou několik věcí. Za prvé bych si přál, aby se celé mé rodině zastavil růst a věk, tzn. že všichni by zůstali ve věku, v jakém jsou, a abychom žili všichni šťastně.

Dále bych se rád podíval, jak to chodilo za doby Karla IV., protože je to dost významná osobnost našich dějin. Chtěl bych vidět jeho korunovaci a jak vládl v českých zemích.

Také bych si přál být nesmrtelný. A taky by bylo zajímavé díky kouzelnému prstenu zastavit čas nebo umět zmizet. Bylo by to velmi skvělé, kdyby něco takového, jako je kouzelný prsten, existovalo. Bohužel to tak není, ale kdoví, třeba v budoucnu bude někdo takhle šikovný a něco tak úžasného dokáže vytvořit.

Matěj Rosák 7. B

Mít tak kouzelný prsten

Já bych kouzelný prsten používala skoro pořád. Většinou na školní práci, které nerozumím, nebo bych to používala, abych dostala věci, které chci. Myslím si, že by každý chtěl nebo potřeboval kouzelný prsten. Pomohlo by to lidem dosáhnout jejich snů, navštívit nová místa, která vždy chtěli navštívit, a nebo pomoc s domácím úkolem, který jsou líní dělat. Znáám i lidi, kteří by ten prsten využili, aby byli bohatí.

Marija Berisha 9. B

Mít tak kouzelný prsten!

Bylo deset hodin večer a já jsem se chystala ke spaní.... V noci se mi zdálo o princezně Arabele, která tu někde v okolí ztratila svůj kouzelný prsten. Ráno jsem se vzbudila a na svém nočním stolku našla prstýnek. Šla jsem se zeptat mamky a sestry do kuchyně, jestli není jejich. Nebyl, a tak jsem si ho nechala. Šla jsem zpět do pokoje, prstýnek si navlékla a později jsem již spěchala do školy. Málem jsem do školy přišla pozdě, ale naštěstí paní učitelka přišla na hodinu o něco později. Když paní učitelka přišla, rozdala nám neohlášené

testy. Na všechny otázky v testu jsem odpověď věděla, ale na tu poslední ne. Nervózně jsem si otáčela prstýnkem. Najednou se moje pero samo zvedlo z lavice a začalo psát k té nezodpovězené otázce samo odpověď...

Já na to pero zmateně koukala a moje spolužačka, která seděla vedle mě, to také nedokázala pochopit. Hodina skončila a všichni jsme museli test odevzdat. Následovaly ještě další hodiny, oběd a pak už jsem šla domů. V hlavě si říkám: „Není ta propiska kouzelná?“ Když jsem došla domů, tak jsem provedla pár pokusů, ale nic. Byl to totiž ten prsten, mi potom došlo... A hned poté jsem si vzpomněla na svůj včerejší sen o princezně Arabele. Co budu s tím kouzelným prstenem dělat? Prsten je Arabely, ale mně se nechce jí ho vracet. Bohužel nemám jinou možnost. Následně jsem pootočila prstenem na ruce a přemístila se do pohádky, kde jsem princezně Arabele prsten vrátila. Ona mě odčarovala zpátky domů a já šla spát, protože už bylo pozdě večer. Když jsem se vzbudila, došlo mi, že to všechno byl jen a jen sen.

Sofie Vieweghová 8. B

Toto není placená spolupráce

Vadí vám stále nosit na ruce velké a těžké hodinky, které váží až 200 g?

Máme pro vás řešení. Už od 1000 euro si můžete pořídit prsten Oura Ring Gen 3.

Co je Oura Ring Gen 3? Oura Ring Gen 3 je to chytrý, superlehký, voděodolný prsten, který měří spánek, okysličení krve, srdeční tep a mnoho dalšího. Prsten byl vyvíjen ve spolupráci s inženýry z Nasa a ve spolupráci se špičkovými doktory z celé planety. Je vyráběn z nejušlechtlejších materiálů, které jsou v celé galaxii k dispozici. Prsten je spárovatelný s jakýmkoli chytrým telefonem, pomocí Bluetooth.

Baterie a nabíjení prstenu? Součástí balení je magnetická nabíječka, od které vede usb kabel typu c.

Baterie vydrží až 7 dní.

Oura Ring Gen 3 krásně využívá naměřených dat a každé ráno vám v aplikaci doporučí, co byste měli celý den dělat. Například: když jste o víkendu leželi celý den na gauči a dokoukali všechny díly Ulice, doporučí vám, abyste si šli v pondělí zacvičit.

Stále sledujete a nekoupili jste si Oura Ring Gen 3? Když si objednáte 3 prsteny do 2 minut, zaplatíte jenom 2, dostanete certifikát vlastnoručně podepsaný Chuckem Norrisem, svědčící o jeho mimořádných kvalitách. Zároveň při koupi této nabídky si můžete něco přát a doufat, že se vám to vyplní. (záruka se na toto nevztahuje)

Náhodně vybrané recenze našich spokojených zákazníků:

Arčibald C. (5/5 hvězd) Tento bezkonkurenční prsten doporučuju každému!!!

Sergey Q. (5/5 hvězd) Naprosto úžasný výrobek, první jsem si myslel, že je to strašně vysoká cena, musel jsem kvůli tomu prodat obě svoje ledviny, ale vyplatilo se to.

Jakub Náměstek 8. B

Mít tak kouzelný prsten

Je pondělí ráno a já jdu do školy. Škola mě vážně nebaví. Šla jsem jako tělo bez duše. Konečně jdu ze školy domů. Akorát procházím kolem staré pošty. Nikdo tam nechodí a dějí se tam divné věci, ale dneska mi něco říkalo, abych se tam šla podívat. Nevím, co mě to napadlo. Šla jsem tedy dovnitř.

Slyšela jsem kroky, zvuky bylo to strašidelné. Za mnou běžel muž v černém. Uhodil mě! Snažila, jsem se běžet, bránit, ale nešlo to, byla jsem zmlácená a dobitá jako pes.

Probrala jsem se. Jsem v nemocnici?!

Koukala jsem se kolem po pokoji, viděla jsem tátu, jak u mě sedí a drží mě za ruku.

Podíval se na mě. V očích měl smutek.

Nevím, co se stane. Umřu??

Z myšlenek mě vyrušil táta. Začal mi vyprávět pohádku, kterou jsem slyšela jako malá. Byla o kouzelném prstenu. Byla to spíš legenda. Někdo ho prý jednou našel a pak se prsten ztratil.

Táta odešel. Jak zabouchl dveře, hned jsem si chtěla vytáhnout z kapsy u mikiny telefon. Mikinu jsem měla položenou na křesle vedle mé postele. Sáhla jsem do kapsy.

Mobil tam byl, ale bylo tam i něco navíc. Vytáhla jsem ruku z kapsy. A byl to prsten. Ne tak ledajaký. Byl to stříbrný prsten s diamanty.

Mít tak kouzelný prsten, pomyslela jsem si. To by bylo super. Vyléčila bych všechny nemoci. Všichni by byli zdraví.

Bohužel, tohle je obyčejný prsten, který mi přinesl smůlu. Měla ho máma při autonehodě a bohužel umřela. Táta mi ho musel dát do kapsy. Tenhle prsten je spíše na škodu než k užítu. Chci se prstenu zbavit, nic už se nám nesmí stát.

Vytáhla jsem si kanylu. Krev mi začala stékat po ruce. Na podlaze se tvořila kaluž krve.

Začala jsem utíkat, běžela jsem. Snažili se mě zastavit, ale marně. Já věděla, co musím udělat. Běžela jsem dlouho. Až jsem doběhla k malému mostu spojující dva břehy. Pod mostem tekla voda. Vzala jsem prsten, napřáhla ruku a hodila ho do vody.

Pomalým a klidným krokem jsem se vracela do nemocnice. Cestou jsem přemýšlela, kdybych měla kouzelný prsten, jaké by to bylo.

Došla jsem do nemocnice. Slzy mi tekly po tváři jedna za druhou. V pokoji seděl táta.

Já jsem ho nevnímala. Omdlela jsem. Možná jsem vykrvácela. Popraskaly mi stehy. Tátu už jsem neviděla. Viděla jsem jen tmou a pak už jsem neviděla nic. Bolest jako by nebyla. Nic jsem necítila. Kdybych měla kouzelný prsten, všechno by bylo jinak.

Anděla Doušová 8. A

Kdybych měl kouzelný prsten

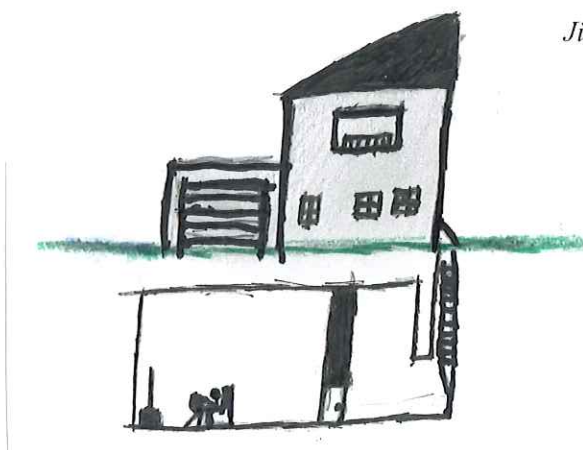
Jednoho dne jsem se probudil a zjistil, že mám na sobě velký prsten. Byl to kouzelný prsten a zářil nádhernými barvami. Vyčaroval jsem si nějaké oblečení, ale nějak mi to nešlo. Přece jen ho mám asi 5 minut. Ani po 10 minutách se mi nevedlo, nemohl jsem trefit velikost a hlavně barvu.

Šel jsem do kuchyně a otevřel lednici. Byla prázdná jako můj žaludek. Co budu dělat? Pokusil jsem si něco vyčarovat. Jejda Titanic!!! Rychle jsem ho poslal zpátky do moře. ÚFFF! Jenže já mám chuť na lívance a ne na katastrofu. Vyčaroval jsem si je, ale nebyly tak

dobré. Tak jsem šel na zahradu a trénoval kouzla. Zkoušel jsem např. nový velký dům s aquaparkem a podzemním bunkrem, různá auta, stíhačky... Prostě samé nesmysly.

Postupně mi docházelo, že po každém použití se zhorší kvalita kouzla. I mne to přestalo bavit. Tak jsem si vykouzil noc a šel spát. Další ráno jsem zjistil, že to byl naštěstí jen sen.

Poučení pro mě, že žádný, třeba i kouzelný prsten, mi nenahradí možnost poznat reálný život.

Jiří Knap 7. B

Mít tak kouzelný prsten

Mít tak kouzelný prsten, nemusela bych vymýšlet, co bych dělala, kdybych měla kouzelný prsten. Ale protože ho nemám, jdu zapojit svoji fantazii.

Mít tak kouzelný prsten, mohla bych dělat spoustu věcí. Mohla bych třeba zastavit čas, nebo vykouzlit něco k jídlu, aby měli všichni co jíst. Prsten by mi mohl pomoci uklidit pokoj, pomoci s úkoly, nebo bych díky němu mohla mluvit se zvířaty.

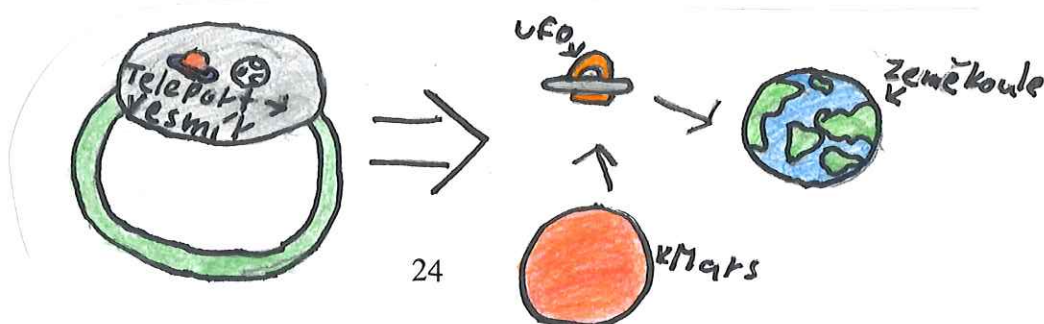
Mít tak kouzelný prsten, teleportovala bych se ráno do školy, po škole domů nebo někam jinam. Také bych si mohla přát více prstenů a dát je ostatním lidem, aby si mohli užívat tolik věcí, jako bych mohla já. Vlastně bych mohla dělat, co by mě napadlo.

Mohla bych ho využívat místo mobilního telefonu. Mohla bych přes něj volat, psát sms zprávy, posílat fotky a videa.

Mít tak kouzelný prsten, mohla bych cestovat do vesmíru a pomoci vědcům odhalit jeho záhady. Možná bychom mohli objevit mimozemský život, se kterým bychom se mohli spojit.

S kouzelným prstenem by byl náš život mnohem jednodušší.

Eliška Morávková 7. B

Mít kouzelný prsten

Kdybych našla kouzelný prsten, díky kterému bych mohla dokázat a změnit všechno, nepoužila bych ho. Byla bych šťastná i bez něj. Byla bych s rodinou, měla bych stáj, ve které by bylo mnoho překrásných a hodných koní, na kterých bych učila děti jezdit, starat se o ně a komunikovat bez biče. Jen s pohyby těla a emocemi.

Když tak ale nad tím přemýšlím, prsten bych přece jen použila. Chtěla bych, aby na světě nebyli žádní lupiči, teroristé, vrazi, lidé kteří zbytečně zakládají války, . . . a takhle bych mohla pokračovat.

Chtěla bych, aby všichni lidé žili v míru, všichni si byli rovni a aby neexistovali žádní lidé, kteří by ostatní utiskovali svým chováním. Kdyby nikdo takový nebyl, myslím, že by nebyli ani neznámé viry jako například Coronavirus 19, protože by ho neměl kdo vyrobit. A k tomu kdybychom nemuseli řešit výbuchy sopek, povodně, požáry a tak podobně, byl by svět jednodušší, hezčí a radostnější. Zatím se ale budu radovat z to, z čeho mohu.

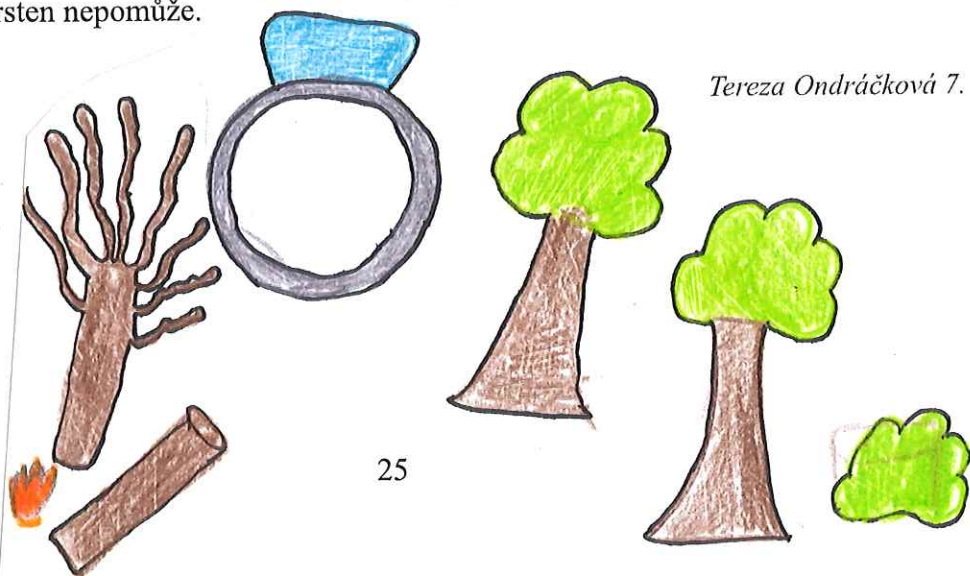
Michaela Kronová 8. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měla kouzelný prsten, všechno, do čeho bych se pustila, bych otočením prstenu dokázala. Kamkoliv bych přiletěla, uměla bych rozumět místním obyvatelům a mluvit s nimi jejich řečí. Nebránilo by mi to cestovat, což je mým velkým snem. Procestovala bych celý svět. Poznala bych spoustu míst a místních zvyků. Prohlédla bych si památky, které znám jen z obrázků nebo vyprávění. Nemusela bych šetřit na letenky a drahé dovolené. Peníze bych si jednoduše vykouzila.

Ale co ostatní? Určitě bych zastavila války a epidemie infekčních nemocí. Chtěla bych pomáhat lidem, kteří nemají co jíst a trpí nedostatkem potravin.

A co znečištěná příroda? Kůrovec? Kácení stromů? Zastavila bych přírodní katastrofy – tornáda, požáry, povodně. Myslím, že by to takhle jednoduše nešlo. Nemůžeme spoléhat na zázraky. Musíme se všichni zamyslet nad tím, jak žijeme a jak se chováme k přírodě. S tím nám kouzelný prsten nepomůže.

Tereza Ondráčková 7. B

Dobrodružství s kouzelným prstenem

Jednou v jeden bouřlivý den jsem si četla knížku. Na začátku to nebylo moc zajímavé, tak jsem ji zaklapla, v tom se to všechno odehrálo. Ze zadní stránky vypadl malý papírek a na něm stálo: Kouzelný prsten nalezen u Dubové skály. Hned jsem vyrazila z gauče, obula si holínky a do batohu přibalila pláštěnku, lano, svačinu, mapu a mobil. Když jsem dorazila na místo, začalo pršet. No nic, déšť mě nezastaví. Když přestalo pršet, tak jsem zahlédla, jak se něco na jednom z výstupků třpytí. Popadla jsem lano a zachytila ho o skalní převis. Začala jsem lézt, skála pěkně klouzala. Už stačilo dát jenom ruku a chytnout se, když v tom prsten spadl dolů, ale ne, to nebyl prsten, byl to jen pouhý kus skla, který se na denním světle krásně třpytil. A tak jsem odešla i se sklem v kapse domů. Sice jsem nenašla kouzelný prsten, ale zato jsem si užila dobrodružství.

Dominika Konopáčová 6. B

Byla jednou jedna mladá dáma, která se jmenovala Anežka a zbožňovala dobrodružství.

Jednoho dne Anežčin matka řekla, ať do Temného lesa v noci nechodí, že je tam moc nebezpečno a spousta pastí.

Anežka ovšem neposlouchala, protože byla zvědavá, co se v temného lese skrývá, tak si proto udělala plán.

Čekala, až všichni spali, aby mohla jít do Temného lesa sama v noci.

Po cestě překvapivě potkala neznámého člověka.

???: „Kdo jste zač a proč jste tady?!“

Anežka: „Na to jsem si chtěla na vás taky zeptat.“

???: „To je jedno, stejně jsem na vás zeptal dřív!“

Anežka: „Jsem tady protože chci vědět, proč se všichni bojí temného lesa.“

???: „Vy taky se chcete dozvědět, co se skrývá v Temném lese, mám pravdu?“

Anežka: „Ano, proč se ptáte?“

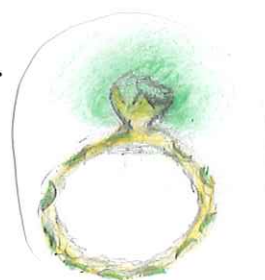
???: „Nic, jenom jsem chtěl taky v noci jít do Temného lesa.“

???: „Jak se jmenujete, mladá dámo?“

Anežka: „Jmenuji se Anežka, ráda vás poznávám. Jak se jmenujete?“

???: „Rád vás poznávám, Anežko, Jmenuji se Vojtěch.“

Vojtěch: „Tak co, na co čekáme?“

Vojtěch a Anežka šli do Temného lesa. Najednou se zastavili na neznámém místě, kde byla chaloupka, venku byly židle a jeden veliký stůl. Ten stůl byl prostřený a na něm byly lahodné dobrotky. Vojtěch se opatrně přibližoval ke stolu. Anežka si pamatovala na matčina slova.

Anežka: „Vojtěchu, zastav!“

Vojtěch: „Proč tak najednou zvedáš hlas?“

Anežka: „Je to past, nepřibližuj se k tomu.“

Vojtěch: „To chceš, abych ti věřil?!“

Anežka: „Ano, prosím, nechci tady být sama.“

Vojtěch: „Ale jak to můžeš vědět?“

Anežka: „Moje matka mi to všechno řekla, řeknu ti to všechno po cestě, tak pojď.“

Vojtěch poslouchal opatrně Anežku a pochopil, že se Anežka strašně bojí. Pokračovali po dlouhé cestě a na zemi našli podivný prsten. Uvnitř bylo napsané něco divného, co Anežka a Vojtěch nepochopili. Vojtěch se naštvál, protože nic nenašli, ale jenom všude byly pasti. Vzal prsten a zahodil ho. Dopadl na kámen. Otevřel se portál do jiného světa. Anežka byla moc ráda, vzala Vojtu za ruku a šli spolu do portálu.

Sára Hoang Thien Huong 7. A

Kouzelný prsten

K loňským Vánocům jsem dostal mnoho hezkých dárků. Některé jsem si přál, některé byly pro mě velkým překvapením. Mezi nejzajímavější dárky patřil prsten.

Mohutný prsten s velkým zasazeným kamenem. Byl jsem hodně překvapený, protože takový dárek jsem nečekal, a dost mě to pobavilo. Nemám totiž rád žádné ozdoby. Nosím pouze hodinky. Celá rodina i blízcí příbuzní to o mně vědí a vždy to respektovali. A teď takový vánoční dárek pod stromečkem. Poděkoval jsem, prsten nasadil, zase sundal a pak uklidil do krásné malé sametem vykládané krabičky.

Pozdě večer jsem krabičku s prstenem i ostatní dárky odnesl do svého pokoje a ulehl. V noci se mi zdály divné sny. Otočil jsem darovaným prstenem a světe div se. Ocítl jsem se mezi nejznámějšími tenisty světa a mezi mými tenisovými oblíbenými.

Pak jsem se objevil v pralese, kde ze stromu na mě vřískaly opice a pískali papoušci. Kroutil jsem nad těmito nevysvětlitelnými podivnostmi hlavou. Najednou jsem se probudil. Byl jsem ve svém pokoji a ve své posteli. Musel jsem se smát. Právě začínal Wimbledon.

Bruno Ambrož 8. B

Kdybych měl kouzelný prsten, tak bych si přál, abych se mohl přemístit z místa na místo. Když bych si prsten nasadil a pomyslel bych na nějaké místo, tak bych se tam přemístil. S prstenem by mohl manipulovat i někdo jiný, ale jen v případě, že ho bude mít nasazený stejně jako já. Prsten by byl ze zlata.

Představoval bych si to takto: Předvedu vám to na chlapci Michalovi. Jednou šel Michal domů a uviděl starou paní, jak nese těžké tašky, a rozhodl se jí pomoci. Když ji doprovodil k jejímu domu dala mu za odměnu zlatý prsten. Než jí stačil poděkovat, tak zmizela. Pak šel domů a tam si zkusil prsten nasadit. Poté pomyslel na školu a hned se tam objevil. Nikdo ve škole nebyl, protože byla neděle. Měl strach a rozběhl se. Strašně si přál být doma a pak se tam objevil. Tak si uvědomil, že prsten má kouzelnou moc. Následující den šel do školy, kde se pochlubil kamarádům. Tak jim řekl, ať se sami přesvědčí, a jednomu kamarádovi Martinovi prsten půjčil. Ten si ho hbitě nasadil a zmizel. Poté se vrátil a nechtěl mu ho vrátit. Michal mu ho chtěl vzít, ale Martin ho strčil a Michal spadl na zem. Když se Michal zvedl, Martin už byl někde jinde a nikdy se už nevrátil.

Možná je dobře, že takový prsten neexistuje. Napáchal by více škod než užitku.

Ondřej Suchomel 6. B

Kouzelný prsten

Jednou jsem šel po ulici do školy a náhle jsem viděl, že v kanálu se něco blýská. Odkryl jsem víko kanálu a zjistil jsem, že to je zlatý prsten. Řekl jsem si, že ho asi někdo ztratil, a tak bych ho měl odnést na policii. Byl ale tak krásný, až jsem si myslel, zda není kouzelný. Nasadil jsem si ho na prst, otočil s ním jako v Arabele a pomyslel jsem si, abych byl už ve škole. A co se nestalo!? Zjevil jsem se ve škole. Nevěřil jsem svým očím, on je snad opravdu kouzelný?

Šel jsem po chodbě a potkal jsem smutnou paní ředitelku. Řekl jsem si, že se zeptám, co se děje. Zeptal jsem se tedy a paní ředitelka mi odpověděla: „Dneska jsem zjistila, že nám zatéká ve střešním okně, u vchodu na hřiště spadl kus plotu a drolí se omítka.”

V tu chvíli jsem si vzpomněl na pohádku Ať žijí duchové, otočil jsem prstenem a zvolal: „Skřítkové, tesaři vylezte z mechu, chopte se náčiní, spravte nám střechu...” A najednou přiběhli trpaslíci a celou školu opravili. Paní ředitelka v úžasu stála a nevěřila vlastním očím.

Moc mi děkovala za pomoc a navrhla mi, že za odměnu můžu celou třídu vzít, kam jen budu chtít. Celou třídu jsem vzal do Aquapalace Praha. V Aquapalace jsme si to náramně užívali, sjížděli tobogány a stříkali po sobě vodou. Poté jsem se probudil a co nevidím, voda stříká všude kolem z našeho rozbitého střešního okna. Kéž bych měl kouzelný prsten.

Nikolas Jüptner 6. B

Kdybych měla kouzelný prsten

Kdybych měla kouzelný prsten, tak bych zařídila světový mír.

Taky bych zařídila nekonečný přísun vody.

Potom bych všem lidem na Zemi přičarovala takový zvláštní magnet, který na sebe přitáhne všechny odpadky, aby zvířatům i lidem bylo líp a Země by byla čistší.

Taky bych udělala, aby lidi na sebe byli milejší a více si pomáhali.

A možná bych si zrušila bezlepkovou dietu ☺

Lucie Žížková 7. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, mohl by mi splnit všechna přání, jako například: být lepší ve sportech, být chytřejší nebo mít hodně peněz, ale s tímto darem přichází také velká zodpovědnost. Sice můžu mít, na co si vzpomenu, ale určitě by se našel kamarád nebo příbuzný, který by chtěl moc prstenu jenom pro sebe, proto bych si musel dávat pozor na to co říkám, nebo jak odpovídám na otázky, které se mohou týkat věcí, jež jsem získal díky prstenu. Kdyby takových prstenu bylo na světě více, určitě by se podle mého názoru rozpoutala válka buď o většinu, nebo všechny prsteny. Ta by mohla mít pro lidstvo katastrofální důsledky. Z tohoto důvodu si myslím, že bych kouzelný prsten určitě nechtěl, protože by sloužil jenom jako nástroj, s pomocí kterého by si lidé plnili všechna svá přání bez ohledu na následky. I lidé by si měli uvědomit, že nic není zadarmo a že za takový prsten mohou zaplatit cenu ne peněžní, ale morální, protože by měli tím pádem mravní zodpovědnost za všechno špatné, co se v souvislosti s používáním prstenu stane.

Tobiáš Albert Chyška 9. B

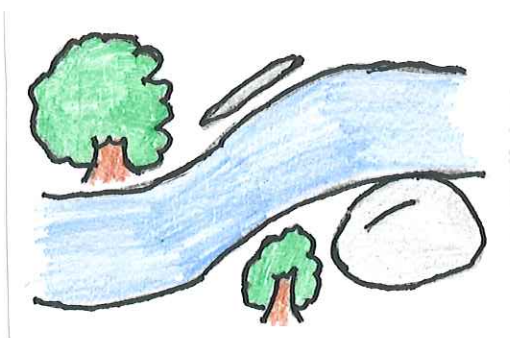
Kdybych měl kouzelný prsten

To je teda nápad, kouzelný prsten! Co vymyslím? Jako první mě pochopitelně napadlo zrušit školu, a tím zrušit ranní vstávání, úkoly, písemky a všechny ty opakující se povinnosti. No jo, to ale nejspíš napadne každého, tak to psát nemůžu, musím vymyslet něco lepšího. Ale CO?

Tak jsem to nechal pár dní uzrát a dneska můžu klidně říct, že žádný kouzelný prsten nepotřebuju. Ale kdybych ho přece jenom měl, mohl bych s ním udělat nějakou užitečnou věc, která normálně zařídit nejde. Například. Byli jsme v kině na filmu o tom, jak člověk ubližuje přírodě, konkrétně řekám. Jak je zotročuje a škodí tím nejvíc sám sobě a těm, kteří přijdou po nás. Tak bych otočil prstenem a dal bych řekám jejich původní svobodu. Třeba. Protože tím, že jsme postavili přehradu, abychom neměli žízeň a mohli pěstovat nějaké plodiny, něco vyrábět a tak, tak jsme způsobili, že se voda nedostane tam, kam je potřeba. Pro naše pohodlí! Ti nejbohatší bohatnou a chudí chudnou. Tak bych mohl otočit prstenem, aby si to na pár dní vyměnili. A ti, kteří staví golfové hřiště nebo sjezdovky na lyžování v poušti, by si vody víc vážili, kdyby najednou neměli dost ani na pití!

Ale je možné, že zítra mě napadne něco úplně jiného. Tak příště!

Martin Žižka 7. B

Kdybych měl Kouzelný prsten, chtěl bych s ním ovládat čas. Pak bych nemusel rozhodovat, kam pojedou na prázdniny. Nejdřív bych jel k moři, potom bych se vrátil v čase a jel bych na hory, měl bych všechno.

Kdybych měl kouzelný prsten, měl bych hodně moc pokusů, dělal bych všechno poprvé dobře, psal bych testy pokaždé na jedničku.

Kdybych měl Kouzelný prsten, měl bych hodně štěstí, vyhrál bych spoustu věcí, dostihy, fotbal, sázky, los atd.

Kdybych měl kouzelný prsten, zachránil bych hodně životů. Když uvidím někoho v nebezpečí, můžu vrátit čas a varovat ho. Můžu odvrátit různé katastrofy.

Jirka 9. A

Kouzelný prsten

Jednoho dne jsem se šel projít po ulici a uviděl jsem něco se třpytit. Vzal jsem to domů a zjistil jsem, že je to kouzelný prsten. Byl v tom ale jeden háček, protože prsten byl na heslo a jinak nefungoval. Zkoušel jsem tedy různé kombinace čísel, asi za hodinu jsem na to přišel. Vyzkoušel jsem to a přál jsem si tedy jeden milion korun. Přání se mi splnilo. Tak jsem si řekl, že si nejdřív rozmyslím, co si budu přát, co kdyby ten prsten měl omezený počet přání. Tak jsem přemýšlel, co si budu přát a vymyslel jsem si, že si budu přát auto. Své přání jsem vyslovil a před domem stálo nové auto, které jsem si přál. Za nějaký čas mě napadlo, že si budu přát svůj vlastní dům. Tak jsem vyslovil své přání a splnilo se. Pomyslel jsem si, že prsten splní nekonečno přání, měl jsem pravdu. Na prstenu byl jeden malý drahokam, kterým šlo otáčet. Když jsem drahokamem otočil do první polohy, stal jsem se neviditelným. Na co sáhnu, tak se taky zneviditelní a vidím to jenom já. Druhá poloha dělá to, že mně umožní létat. Taký jsem zjistil, že když mám prsten na ruce, tak mě dělá nesmrtelným. Napadlo mě jedno přání, které by udělalo radost každému na světě, a to aby nebyly nikde na světě války a chudoba.

Jednoho dne jsem šel ven na procházku a zapomněl jsem si sundat prsten. Přišel jsem z procházky domů a zjistil jsem, že jsem kouzelný prsten ztratil. Všechny moje přání co jsem vyslovil, zmizela, jako kdyby se propadla do země. A tak jsem zjistil, že vlastně žádný kouzelný prsten nepotřebuji, že mně vlastně bohatě stačí, co ve svém životě mám.

Fabian Lébl 6. B

Kdybych měl kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, cestoval bych v čase. Nejprve bych se vrátil o tři měsíce zpět. Všichni si dobře pamatujete, co bylo před třemi měsíci. Tak si to jen představte. Právě teď začínají prázdniny. Kde se nacházím? No přece u moře ve Francii. Protože jsem na návštěvě u mého kamaráda. On už tam žije čtyři roky a já ho rád navštěvuji. Každé prázdniny k němu zajedu a strávím u něj týden. Ale teď mám kouzelný prsten, tak zajedeme do hlavního města Paříže. Tam vylezeme úplně na špičku Eiffelovky, pronajmeme si padáky a skočíme z věže dolů. Potom se zajdeme podívat na slavnou Mona Lisu a doběhneme na nádraží, kde stojí ten nejrychlejší vlak. Do něj nasedneme a pojedeme zpět k moři. U moře se vykoupeme, vyčarujeme prut a budeme chvíli rybařit. Ryby uvaříme k večeři. Týden uplynul a já otočím kouzelným prstenem a probudím se v posteli u mě doma ve stejné době, jako to všechno začalo. Zítra jdu do školy, ve škole se budeme učit fyziku a matematiku.

Bruno Obršál 6. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych tak měla kouzelný prsten. Bylo by to super, ale zatím žádný nemám, (asi ani žádný mít nebudu). Ale kdybych měla to by bylo super. Ted' o tom můžu jenom přemýšlet.

Bylo by super zařídit, aby nebyly války, aby měli všichni co jíst a kde bydlet, aby se nekácely deštné pralesy, nebo aby se neměnilo klima.

Anežka Macolová 6. B

Kdybych mohl mít kouzelný prsten

Mnohokrát jsem si představoval, jaké by to bylo, kdybych si mohl přát úplně cokoli. A zadání tohoto tématu: „Kdybych mohl mít kouzelný prsten,“ mě uvádí do mých představ.

Samozřejmě bych si přál v první řadě, aby se celý svět sjednotil a lidé se dokázali na všem společně dohodnout. Vždyť vůbec není správné, aby nejbohatších 32 milionů obyvatel planety, což je pouze 0,7 % dospělé populace (pro srovnání skoro 3x Česká republika) drželo majetek v hodnotě 98,7 bilionu dolarů. To je pro představu 41 % světového jmění. Když si to uvědomím, tak je mi z toho více než smutno. Nebylo by vůbec potřeba, aby na této planetě někdo v dnešní době umíral hlady, což se bohužel stále děje.

Kde je bída, tak tam jsou také nemoci. Proto bych si přál, abych mohl nějakým způsobem přispět k tomu, aby všichni lidé umírali až sešlostí ve stáří a v mých přáních a snech je i třeba jednou najít nějaký lék nebo vynalézt nějaký přístroj na vyléčení dnes nevyléčitelné nemoci.

V mém věku 15ti let jsem také plný různých snů a přání, které se týkají mého dalšího života. Mám před sebou poslední, tj. devátý ročník základní školy a mám už jen pouze necelých 5 měsíců času na to, abych se rozhodl, jakým směrem se budu v životě ubírat. Takže v neposlední řadě bych si přál, aby rozhodování mého směřování nebylo tak těžké, a když už se rozhodnu, jakým směrem bych se chtěl v životě vydat, tak abych zvládnul přijímací zkoušky na mou vybranou školu.

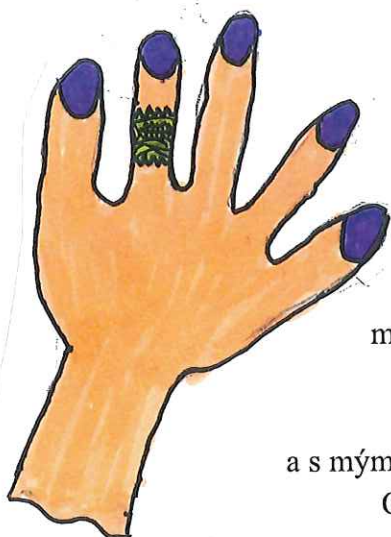
Marco Torrente 9. A

Vít a kouzelný prsten

Jednoho dne Vít ve škole našel prsten. Ale v tu chvíli si Vít neuvědomil, že ten prsten nebyl ledajaký, ale že to byl kouzelný prsten. Prsten totiž dokázal spoustu věcí, dokázal dokonce vrátit čas. Jakmile se Vít vrátil ze školy domů, šel hned do svého pokoje. Nasadil si prsten a vrátil se v čase. Vít se hrozně vylekal, vůbec totiž nevěděl, co se děje. Vrátil se o tři roky dozadu. Ocítl se v jiné dimenzi, kde covid-19 neexistoval. Všichni normálně chodili do školy, na kroužky. Nebyly žádné zákazy cestování ani žádné zákazy vycházení, mohlo se normálně jezdit k moři nebo jít ven s kamarády.

Kristijan Beriša 6. B

Kouzelný prsten by byl fajn

Kdybych měla kouzelný prsten,
děly by se zázraky.
Při testu by aspoň,
nemuselo být tolik velké námahy.
Kouzelný prsten by se mi hodil,
k štěstí by mě snad vodil.
Jedničky ve škole bych sbírala,
moje rodina by na mě překvapeně zírala.
Od pondělí do pátku,
do školy bych chodila,
a s mým kouzelným prstenem bych se všude chlubila.
O kouzelném prstenu si dále budu snít,
že ho jednou přece budu mít.

Nikolina Berisha 7. A

Kouzelný prsten

Kdysi dávno vládl v říši Rafaelov král Rafael I., byl to sobecký král, odporný a nespravedlivý. Měl všechno, co si jen přál, měl svou vlastní říši, měl nejlepší a nejsilnější armádu, obrovské království a hlavně byl nejbohatším králem v celé Zemi. Vlastně, když se nad tím teď zamyslím, něco mu chybělo, chyběly mu dvě věci. Na jedné mu vůbec nezáleželo a kvůli druhé často nespál. Chyběla mu láska lidu, málokdo ho měl rád, ale jen pár lidí mělo odvahu se mu postavit a ti většinou nedopadli dobře. To ho však vůbec netrápilo naopak ho to naplňovalo, takové sebeujištění, že je důležitější než ostatní (což už samozřejmě odjakživa věděl). Mohl lusknout prstem a zajistit popravu kohokoli, kdo by naznačil i trochu neúcty.

Věc, která ho trápila a nenechala spát, byl prsten nesmrtelnosti. Před 15 lety Otec Ballo (králův věrný pomocník) vběhl do místnosti, ve které si král trůnil a pomocí služebníků vychutnával oběd, a celý nadšený ze své práce pověděl králi o svém objevu, o prstenu nesmrtelnosti. Po 15 únavných letech opět vběhl Otec Ballo, starší, s hlubšími vráskami, větším hrbem, šedšími a delšími vousy a vlasy, ještě nadšenější než předtím se zprávou, že ví, kde se prsten ukrývá. Král byl nadšením bez sebe, on bude opravdu nejmocnějším králem, který kdy existoval, a proto se rozhodl, že vyrazí hned zítra ráno.

Byl tu ale jeden problém, o prstenu nevěděl jen on, ale i někdo jiný, Otec Ballo. Otec Ballo byl pak toho dne nalezen mrtev. Král všem jednoduše řekl, že jde na projížďku, ale že chce jet sám, aby si pročistil hlavu, a tak jel pár hodin k jeskyni, ve které se měl ukrývat prsten. Podle mapy, kterou mu dal Otec Ballo před svou smrtí, měla být truhla 20 stop od vchodu do jeskyně. Král hrabal a hrabal, ale truhla tam nebyla, a tak si sedl, povzdychl a prohlížel jeskyni. Byl frustrovaný, ale nevzdal to, má to být tady! Jak mohl být tak slepý, truhla byla pár metrů od jámy, kterou vykopal, ale bylo na ní něco divného. Byla otevřená! Vrhł se k ní a s povzdechem se mu ulevilo, prsten tam stále byl a byl u něho i pergamen s nápisem. Všechno to muselo být staré několik tisíc let, ale naštěstí to stále bylo k přečtení.

Na pergamenu bylo napsáno, že prsten lze aktivovat pouze když je dotyčný schopen obětovat to nejdražší, co má, vyvraždit svou rodinu s prstenem na ruce. Král to tedy udělal, aniž by si uvědomil, že vlastně vyvraždil celý svůj rod. Měl nesmírnou radost, nebylo nic ani nikdo, kdo by ho mohl zastavit.

Po několika měsících se ale něco dělo, král Rafael I., nejmocnější král v celé zemi začal mít divné pocity, cítil smutek, bolest i lítost, bylo to něco tak hrozného, chtělo se mu plakat. Nechápal to, takhle se nikdy necítil. Chtěl, aby se mu všechny obličeje těch, kterým ublížil vypařily z myšlenek, a pak si na něco vzpomněl. Vzpomněl si na ten den, kdy klečel vedle truhly a četl si pergamen, jak si rychle přečetl, co má udělat, aby prsten získal, a taky si

vzpomněl na těch pár naškrábaných slov na konci, které si ani neobtěžoval nějak promýšlet. Na konci pergamentu bylo napsáno, že pokud je někdo schopen spáchat takové činy, bude sice nesmrtelný, ale doslova navěky nešťastný. Jak mohl být tak hloupý a sebestředný? Prsten si okamžitě strhl z prstu a tím zlomil jeho kouzlo. Prsten se po smrti bývalého nositele vždy vracel na své místo v truhle a čekal na další oběť.

Král chtěl ještě něco udělat, zbavit se prstenu a sebe taky, takhle dál žít nemohl. Tíha jeho činů byla natolik těžká, že se nemohl ani nadechnout, a tak zvolil smrt stejnou. O půlnoci vyjel svou lodí doprostřed oceánu, na nohy si přivázal otěže a k otěžím prsten. Své utrpení chtěl ukončit co nejrychleji, a tak vypil jed a skočil. Proto nebyl nikdo nikdy nesmrtelný a po téhle pohádce se o to nikdo dál ani nepokoušel. Přece jenom nemůžu nechat příběh skončit tak ošklivě, a tak vám to dopovím. Po smrti krutého krále bylo vše jiné, v zemi bylo štěstí. Lidé žili svobodně, jak chtěli, zvolili si královnu, která vládla spravedlivě, a žili šťastně i bez prstenu na věky.

Ella Marie Shaw 8. B

Záhadný putovní prsten

Patnáctiletý Štěpán se procházel po nočním parku. Zastavil se vedle lavičky, aby si mohl sednout. Jakmile se posadil, viděl vedle sebe ležet zlatý prsten s třpytivým kamínkem Swarovski. Vzal si ho a šel domů. Položil prsten do šuplíku a šel spát. Druhý den ráno se chystal na běžecký závod. Bolel ho kotník, takže se bál, že nevyhraje. Nasadil si prsten na prst a pospíchal na závod. Když běžel, necítil bolest v kotníku a doběhl do cíle jako první. Po vyhlášení si všiml, že prsten zmizel.

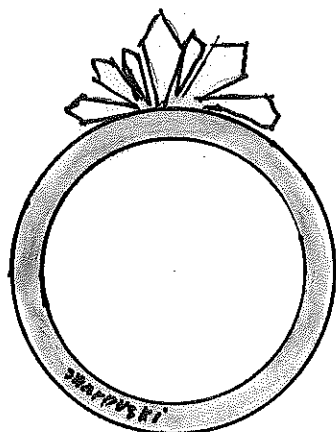
O 3 dny později.

Třináctiletá Viky se procházela po nočním parku. Vedle lavičky viděla zlatý prsten s kamínkem. Líbil se jí, takže si ho vzala. Doma si nasadila prsten na prst a šla spát.

Ráno pospíchala do školy a těsně před vstupem do třídy si vzpomněla, že píšou první hodinu test. Zazvonilo a Viky se posadila do lavice. Učitelka rozdala testy a Viky začala přemýšlet. Najednou věděla všechny odpovědi na otázky v testu, i když je nechápala. Učitelka jí to zkontrolovala a dala jedničku. Cestou domů ze školy si všimla, že prsten zmizel.

A tak prsten putoval k různým lidem a pomáhal jim.

Karolína Mačuljanová 8. B

Byl jednou jeden chudý pán. Neměl peníze, domov a ani lásku. Neměl ho nikdo rád. Jednou, když procházel tržnicí, viděl kouzelný prsten. Kouzelný prsten dokázal vše, na co si pomyslel.

Chudý pán ho velice chtěl, ale kouzelný prsten nebyl moc levný, stál 11 zlatých a 6 stříbrných, což neměl, byl velice smutný. Hodiny přemýšlel nad tím, jak by si asi tak vydělal, a pak ho napadlo, že bude pomáhat lidem. Ptal se různých lidí, kteří potřebovali pomoc.

Uběhl týden a chudý pán měl už našetřeno na prsten, ale před stánkem pána najednou přepadli. Pán neměl u sebe ani stříbrňák a byl zase smutný. Lidé, kterým pán pomohl, viděli, jak pána okradli a rozhodli se, že mu prsten koupí. Když panovi předali prsten, tak dojetím plakali všichni.

Pán měl konečně vše, po čem toužil. Měl přátele a nebyl sám.

Petr Laštovka 7. A

Kouzelný prstýnek

Prstýnek je krásný šperk,
který přece každý chce.
Stříbrný či zlatý,
bude ho chtít každý.
Lacný či vzácný,
I tak je tak krásný.

Kateřina Podrazilová 7. A

Mít tak kouzelný prsten

Honza žije v chudé rodině na okraji Prahy. Chodí do páté třídy a rád hraje fotbal. Svoji školu nenávidí, protože ho tam nikdo nemá rád. Poslední hodinu vždy myslí jen na fotbal. I přestože mu fotbal jde, za žádný tým nehraje, protože jeho rodiče na to nemají.

Vždy po škole chodí na fotbalové hřiště a kope na bránu, zkouší si kličky a zlepšuje si fyziku. Jednou tak jde z fotbalu a najednou vidí na zemi zlatý prsten. Plný radosti doufá, že by prsten mohl mít velkou cenu, aby ho mohl prodat a za peníze si koupit tréninky. Pak si ale vzpomene, že přesně takový prsten vlastně nosí i trenér jednoho fotbalového klubu.

Další den se tedy Honza rozhodne vyrazit za trenérem. „Dobrý den, včera jsem našel váš prsten na ulici,“ vykoktal ze sebe. „Taková náhoda! Děkuju ti moc,“ usmál se na něj trenér. „Poslyš ty hraješ fotbal, že ano? Někdy tě tady vidím po trénincích a já teď hledám útočníka, nechtěl bys přijít na příští trénink?“ „Moc rád,“ odpověděl Honza radostně.

Doma vše vyprávěl rodičům. Nejdříve byli šťastní, ale pak začali vysvětlovat, že na fotbal pro Honzu nemají peníze. Další den přišel Honza na trénink a asi na trenéra zapůsobil. Po tréninku si trenér Honzu zavolaal a řekl mu, že ho chce do týmu. Honza byl šťastný, ale vysvětlil mu svoji situaci. Trenér chvíli přemýšlel a pak si sundal svůj prsten a podal ho Honzovi. „Tady máš, prodejte ho a z těch peněz pomoz rodině a plat' si tréninky.“

Zanedlouho se z Honzy stal skvělý fotbalista, přestoupil do lepšího týmu, zajistil rodině lepší život a mohl dělat to, co ho v životě baví. Možná díky kouzelnému prstenu nebo zlatému srdci trenéra.

Gregorio Giovanni Rosso 8. B

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych tak mohla mít kouzelný prsten,

se kterým by se dalo nahlédnout do budoucnosti nebo minulosti. Kdyby mi bylo smutno, nebo se mi stýskalo po někom, jednoduše bych otočila prstenem a ocitla se v minulosti.

Kdybych se bála, co bude dál, otočila bych prstenem znovu a nahlédla do budoucnosti.

Ale žádný takhle magický prsten neexistuje, takže žijeme jenom v přítomnosti a nevíme co bude dál.

Tereza Hartmanová 8. B

Kdybych tak měl kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, přál bych si ho mít napořád. I když nejsem sobecký, nejprve bych asi myslel na sebe. Přál bych si mít neomezenou moc a superschopnosti. Potom bych si přál, aby moje rodina byla co nejvíce zdravá. Aby se mé rodině vše dařilo a aby moji rodiče nemuseli každý den vstávat do práce.

Pak bych myslel samozřejmě i na ostatní, zastavil bych všechny války, protože v nich zbytečně umírají lidé. Chtěl bych aby chudí lidé měli dostatek jídla a aby nebyly nemoci. Chtěl bych ukončit všechny přírodní katastrofy. Taky bych rád cestoval časem a podíval se do doby, kde žili dinosauři. Potom naopak do budoucnosti. Bylo by super, kdybych mohl prsten půjčit i někomu jinému. To je asi vše, co bych si přál.

Jindřich Pichler 7. A

Mít tak kouzelný prsten

Kdybych tak měla kouzelný prsten, ukončila bych všechny nemoci na světě. Dala bych každému bezdomovci domov a zvířeti dobrý život. Ukončila bych globální oteplování a zavřela všechny továrny. A aby byli všichni šťastní. Mír všude na světě. Aby byla čistá planeta a aby lidi pořádně lidi třídili odpad. Také bych si přála, aby na každém kontinentu byl jeden takový prsten, ale musel by ho vždy mít nějaký dobrý člověk, protože kdyby ho měl nějaký aspoň trochu zlý člověk, mohlo by se stát, že ho nějak zneužije, a to nesmí spadnout v úvahu. Takže bych si nejdříve asi přála, bych ten prsten dostal jenom ten nejhodnější člověk na kontinentu, aby měl dobré srdce a aby si ho pořádně zasloužil. Přála bych si, aby ho ti lidé využili co nejlépe. Jako já.

Přála bych si, aby lidé měli radost ze svých blízkých a z každé maličkosti. Samozřejmě bych si přála, aby byli lidé zdraví a šťastní.

Natália Sojaková 6. B

Kouzelný prsten

Byla jednou jedna holčička, která měla zrovna narozeniny. Proto se její maminka zeptala, co by si přála, a ona odpověděla, že prsten.

Její maminka se na ni udiveně podívala a zeptala se jí: „Jen prsten?“ „Ano, mami.“ Maminka přikývla a šla jí ho koupit.

Přišla do zlatnictví a povídá: „Já bych si přála jeden prsten, takový s hezkým červeným kamínkem.“ Zlatník odpověděl: „Dobře, a smím se zeptat pro koho prsten bude?“ „Jistě, je pro mou dcerku, která má dnes narozeniny.“ „Ó, jistě. Hned budu zpět.“ Během chvíle se zlatník vrátil s krásným prstenem, přesně jak si maminka přála.

Když byla oslava, maminka přinesla dort s deseti svíčkami. Pak předala holčičce i krabičku. Když ji otevřela, uviděla krásný stříbrný prsten s červeným kamínkem. Přesně takový, o jakém snila. Nasadila si ho a stalo se něco neuvěřitelného.

Sfouknuté svíčky znovu vzplály a dům se proměnil v krásný zámek s obrovskou skluzavkou. Děti tam nadšeně vběhly a začaly se klouzat.

Od té doby se ví, že má holčička kouzelný prsten, s kterým pomáhá lidem.

Milada Vaňková 7. A

Nalezený prsten

Jednoho dne, když šla Štěpánka ven s kamarádkou Lenkou, při cestě domů našla prsten. Vypadal hezky, byl zlatý a na vrchu placatý. Vzala si ho domů. Něco jí na něm nesedělo, tak ho začala zkoumat. Nasadila si ho na prst a začala s ním otáčet. Najednou se všechno okolo začalo točit a Štěpánka zavřela oči. Po chvíli to přestalo a otevřela oči. Před jejíma krásnýma očima uviděla realitu, o které se jí každou noc zdálo. Dostala se do Harryho Pottera, do svého oblíbeného filmu. Netrvalo dlouho a všichni se s ní začali bavit a ukázali jí Bradavice. Strávila celý týden s novými přáteli, ale v jejím světě to byla pouze hodina. Pak otočila kouzelným prstenem a vrátila se zpět domů. Potom si řekla, že se tam bude vracet pořád. Za dva týdny si řekla, že se tam vrátí. Když se tam vrátila, všichni ji začali opět vítat a říkat, co se stalo, když tam nebyla. Takhle se tam vracela pořád, ale častěji.

Víchová Rozálie 8. A

Kouzelný prsten

Byl jsem s kamarády venku, procházeli jsme se parkem, najednou jsme na zemi uviděli kroužek ze dřeva. Byl to obyčejný kroužek, ale něčím nás upoutal a nedovolil nám jít dál. Dlouho jsme na něj jenom koukali a nikdo z nás nic neříkal. Jako první jsem ho sebral já, a

když jsem ho držel v dlani, došlo mi, že je to vlastně prsten. Nasadil jsem si ho na prst a najednou začal zářit a změnil se ve zlatý. Nikdo jsme nevěřili vlastním očím. Co teď? Kluci ho chtěli půjčit, ale já se bál, že když ho sundám, stane se zase obyčejným dřevěným kroužkem. Co když je kouzelný? Zkoušel jsem s ním točit, jak to bývá v pohádkách, ale nic. Říkám klukům: „Bylo by fajn, kdyby byl kouzelný, vykouzlil bych nám pořádnou chálku.“ A najednou jsem měl na zádech batoh plný jídla. Hranolky, hambáče, řízky, bramborový salát, limonády a sladkosti. Karel říká: „Řekni tomu prstenu, že jestli je fakt kouzelný, tak ať nám tu vyčaruje pořádný zábavní park.“ A tak jsem zopakoval jeho přání. A co myslíte? Najednou sedíme všichni čtyři v autíčkách na autodromu. Jezdili jsme snad hodinu a nikdo jiný tam nebyl. Až najednou slyším: „Karle, Karle, slyšíš mě?“ Otočil jsem se a na okraji stála paní učitelka na češtinu a hrozila na mně prstem. Leknutím se probudím a jsem v naší třídě a spolužáci se mi smějí, jak si rychle utírám poslintanou tvář.

Radovan Šlehofer 7. A

Mít tak kouzelný prsten...

Kdybych měl kouzelný prsten, tak bych se vrátil v čase a začal fotit dřív železnici na severu.

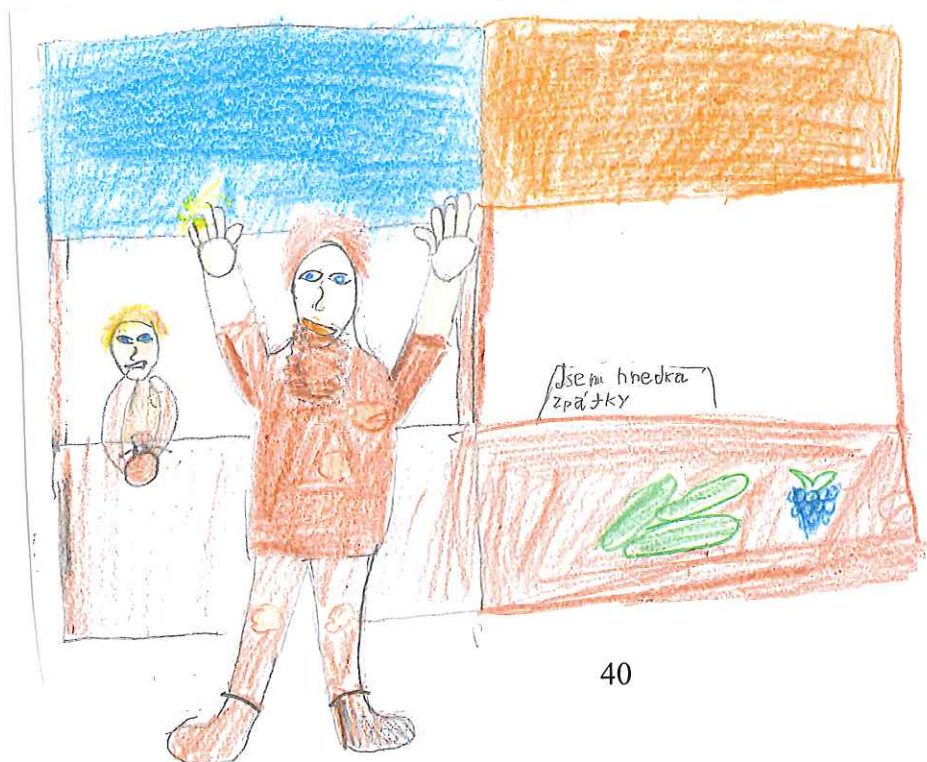
Ploučnice, Ještědy, Jizery, Kamenice, L4, 810 na Trutnovsku, prostě všechno, co jsem nestihnul.

Zároveň bych mírně upravil školní docházku, což by asi udělal skoro každý v mém věku. Ideálně aby bylo víc času na focení.

Pak bych upravil osnovy, abychom se neučili zbytečnosti a začali se připravovat na budoucí povolání.

A na závěr bych hlavně zrušil odpolední vyučování, protože ta fyzika se fakt myšlenkami nedá.

Štěpán Kimla 9. B

Kouzelný prsten

Byl jsem na výletě se školou. Šel jsem s Matějem ve dvojici. Paní učitelka řekla: „Tak si dáme přestávku na svačinu. Všechnu svačinu jsme s Matějem snědli jako první a šli jsme se podívat o kousek dál, abychom viděli výhledy, které odsud jsou. Když jsme se vrátili zpátky, už tam nikdo nebyl. Koukli jsme se všude, ale nikdo tady nebyl. Volali jsme na ně, ale oni nás už neslyšeli. Byli jsme nervózní, protože jsme nevěděli, co máme dělat. Šli jsme zpátky, odkud jsme se sem dostali. Najednou jsem uviděl něco, co se třpytilo na kameni. Když jsem přistoupil blíž, zjistil jsem, že je to nějaký prsten. Když jsem si ho nasadil, hned jsem věděl, kudy mám jít, abych našel naši třídu. Chvilí jsem se divil, ale rychle jsem ho zkusil sundat. Když jsem ho sundal, najednou jako kdyby se mi vymazala paměť, nevěděl jsem, kudy mám jít, abych naši třídu našel. Půjčil jsem ho Matějovi a ten taky najednou věděl, kudy má jít. Šli jsme podle toho prstenu. Za chvilí jsme našli naši třídu a paní učitelku. Pochlubili jsme se s Matějem, že máme tenhle prsten, ale když jsem ho sundal z prstu, najednou přestal fungovat a byl to úplně normální prsten, co nic neumí a je jen hezký.

Urbánek Jan 8.B

Kdybych tak měl kouzelný prsten

Kdybych měl kouzelný prsten, tak bych si vyčaroval hezký dům v Kostarice. Stál by pár kilometrů od civilizace, na dohled od písčné pláže. Obrovské vlny Tichého oceánu by tvořily ideální podmínky pro surfaře.

S mým bráchou bychom tam každý rok létali na celé letní prázdniny, surfovali, fotili a pozorovali exotická zvířata. Zvali bychom tam naše kamarády a rodinu. Měli bychom tam vodní skútry a jeden motorový člun. U domu by byla garáž a v ní zaparkované naše auto. Mercedes G, abychom mohli jezdit v terénu a do divočiny za dobrodružstvím. Jezdili bychom i v barelech (uprostřed obří vlny, která přepadává a tvoří ideální podmínky pro zdatné surfaře).

Pak bych vyčaroval své rodině a kamarádům, co by si řekli, například bych zrušil u televizních filmů reklamy. Vyčaroval bych si hezký a velký dům na Bohdalci s garáží a s velkou zahradou. Na zahradě bych chtěl mít podsvícený bazén a zapuštěnou trampolínu v zemi. Když za mnou přijedou moji kamarádi Mína a David, vydržíme skákat na trampolíně celé hodiny.

A udělal bych také něco pro svět, zastavil bych válku na Ukrajině a celou Ukrajinu bych obnovil. Válka trvá již více než půl roku, obnovit je třeba nemocnice, školy, školky, úřady a tak dále. Dal bych hodně peněz na charitu, udělal bych z bezdomovců pracující lidi a umožnil jim lepší život. A pak bych zastavil všechny další války a konflikty na světě, například bych udobřil Blízký východ.

Jenda Bouček 6. B

Co bych dělal, kdybych měl kouzelný prsten, je otázka, kterou si pokládám každý večer. Vždy se zamyslím, co bych mohl s tím prstenem dělat, třeba kouzlit, dělat dobro nebo taky zlo, pomáhat slabým, a nebo také oživovat mrtvé. Představuji si tu pohodu s prstenem, jak si můžu dovolit všecičko, ale zároveň si myslím, že by mě tato síla po nějaké době přestala bavit. Takže, když se nad tím zamyslím, konal bych dobro, pomáhal bych lidem, ale s velkou silou přichází i velká zodpovědnost. A já si nejsem si jistý, zda bych byl na tuto sílu připraven. S velkou mocí by mohla přijít i velká pýcha, která víc škodí než pomáhá. A tak jsem vlastně rád, že žádný takový prsten nemám.

Richard Štěpánek 9. B

Mít tak kouzelný prsten

Když se řekne kouzelný prsten, tak se mi vybaví kouzelný prsten z filmu Doctor Strange. Tento prsten dokáže dělat portály, zbraně a štíty. Pokud bych ho měl, tak bych většinou používal aspekt portálů, protože moc nebojuji. Asi bych mohl vytvořit portál kamkoli ve světě. Nebo mě napadlo udělat si společnost, zaplatili by mi za to, že otevřu portál tam, kam by chtěli. Takhle bych ho využil.

Martin Kůžel 9. B

Kouzelný prsten

Přemýšlím o kouzelném prstenu, který by se dal najít asi jenom v pohádkách. Pohádky mě ale už dlouho nedokáží zaujmout. Hlavně v těch moderních často ani o moc nejde. Jako by se autoři předháněli, kdo vymyslí větší nesmysl nebo fantasmagorie a dokonce ošklivosti.

Kdybych se vydal za kouzelným prstenem do starých pohádek, bylo by to asi pořád stejné. Kdo by jej získal, tak by se mohl stát neviditelným, stát se kouzelníkem a možná i podlým zlodějem. Nebo taky tajemným zachráncem, přemýšlím dál. Jaké kouzlo kouzlo by mohl mít ten můj kouzelný prsten?

Jak si tak představuji různá dobrodružství a chodím po bytě, uvidím prstýnek. Leží na hezkém malém talířku na polici vedle svícnu a broušené misky. Je tam už dlouho, ale dřív jsem si ho blíž neprohlížel. Myslím, že ho dostal tatínek jednou jako dárek. Vypadá starožitně. Na prstenu je na velkém černém kameni zasazená stříbrná Davidova hvězda. Co kdyby tak tenhle byl kouzelný! A mohl mi třeba splnit i jedno jediné přání! Co bych si tak přál? Než se mi hlavou začnou honit nápady, můj zrak padne na velkou fotografii nad poličkou s prstýnkem. Je už trochu stará a je na ní krásná rodina s jedenácti dětmi různého věku. Za rodinou mých předků je na dveřích vidět mezusa. A nad všemi jako by se vznášela neviditelná šesticípá hvězda. A najednou vím, co bych si přál. Kdybych tak mohl všechny vrátit a s nimi i jejich příbuzné, sousedy a prarodiče, všech 6 miliónů židů, kteří zahynuli tak

krutě v koncentračních táborech. Dívám se na prsten, leskne se a mlčí. Beru prsten do ruky, otáčím jej ze všech stran. Je krásný. Ale kouzelný není.

Dovber Šmuel Jerochim 7. A

Kouzelný prsten

Kouzelný prsten na ruce mám, přemýšlím, zda magii v sobě ukrývá. Už vím, ten prsten není obyčejný, skrývá v sobě lásku, soucit a pochopení. Ó kouzelný prstene, pomáhej dál, mně už jsi pomohl, tak jdi stále dál.

Nela Vasić 5. A

99. číslo Smetánka, školního literárního časopisu dětí ze ZŠ Na Smetance v Praze 2, vychází v listopadu 2022

Téma: Mít tak kouzelný prsten

Ilustrace: Zuzana Pospíchalová 5. A, Eliška Czvalingová 5. A, Lucie Trojáčková 5. A, Tereza Tichá 6. A, Kateřina Podrazilová 7. A a žáci 7. B

Elektronické zpracování: Mgr. Petra Nováková

Vydávání řídí: Mgr. Zuzana Ryšánková